

T H E
B A L T I C
H O U S E
L A B 2 0 1 5

G D A Ń S K 2 0 1 5

Ladies and Gentlemen,

I cordially encourage you to view our publication which sums up "The Baltic House Lab 2015" project. This was an interdisciplinary undertaking, combining art with social innovation. In this book, you will find descriptions of various artistic activities, realised by the Baltic Sea Cultural Centre in Gdańsk in co-operation with local and foreign partners.

On this occasion, I would like to render my thanks to all the artists, partners and due authorities who supported our project. I also hope for its continuation both in our region and around the Baltic Sea.

Have a nice read!
Lawrence Ugwu
Director of The Baltic Sea Cultural Centre in Gdańsk

Szanowni Państwo,

Zapraszam serdecznie do zapoznania się z publikacją podsumowującą projekt „The Baltic House Lab 2015”. Było to interdyscyplinarne przedsięwzięcie łączące sztukę z innowacją społeczną. Znajdą tu Państwo opis różnorodnych działań artystycznych zrealizowanych przez Nadbałtyckie Centrum Kultury w Gdańsku we współpracy z partnerami lokalnymi oraz zagranicznymi.

Z tej okazji chciałbym podziękować wszystkim artystom, partnerom oraz odpowiednim urzędom, którzy wsparli nasz projekt. Mam również nadzieję na jego kontynuację zarówno w naszym regionie, jak i wokół Morza Bałtyckiego.

Zapraszam do lektury
Lawrence Ugwu
Dyrektor Nadbałtyckiego Centrum Kultury w Gdańsku

Spis treści

BAŁTYCKA WSPÓLNOTA Agnieszka Cichocka, Magdalena Zakrzewska-Duda	6
WYSTAWA: THE BALTIC HOUSE LAB 2015 Aleksandra Grzonkowska	11
PRACE	14
PROGRAM REZYDENCYJNY: LABORATORIUM EKO WYSPY - GDAŃSK Stine Avlund & Oleg Koefoed Monika Górską	47
PROGRAM REZYDENCYJNY: MORSKIE ZNALEZISKA Jekaterina Lavrinec	56
WIOSNY LUDÓW Reshtki (Maria Ostrowska, Sara Podwysocka) Dominik Krzywiński	61
NABRZEŻE ZBOŻOWE: UCZUCIE OCEANICZNE Karolina Kliszewska, Piotr Charytoniuk; kurator: Adam Mandziejewski	69
ŻABI KRUK Rita Jankowska & Peter Wołkowiński Kamila Chomicz Krzysztof Olechnowicz Grupa Vidok Think Tank Filmy Rejsy Eko Piknik Marek Zygmunt	73
MAPA	98

List of contents

THE BALTIC COMMONWEALTH Agnieszka Cichocka, Magdalena Zakrzewska-Duda	6
EXHIBITION: THE BALTIC HOUSE LAB 2015 Aleksandra Grzonkowska	11
WORKS	14
ARTIST-IN-RESIDENCE PROGRAMME: ECO ISLAND LAB GDAŃSK Stine Avlund & Oleg Koefoed Monika Górka	47
ARTIST-IN-RESIDENCE PROGRAMME: FINDINGS AND SHARINGS Jekaterina Lavrinec	56
WIOSNY LUDÓW Reshtki (Maria Ostrowska, Sara Podwysocka) Dominik Krzyński	61
NABRZEŻE ZBOŻOWE: OCEANIC FEELING Karolina Kliszewska, Piotr Charytoniuk; curator: Adam Mandziejewski	69
ŻABI KRUK Rita Jankowska & Peter Wołkowiński Kamila Chomicz Krzysztof Olechnowicz The Vidok Group Think Tank Cinema Cruises Eco Picnic Marek Zygmunt	73
MAP	98

BAŁTYCKA WSPÓLNOTA / THE BALTIC COMMONWEALTH

Agnieszka Cichońska, Magdalena Zakrzewska-Duda

The Baltic Community

The region of the Baltic Sea shares a common and exceptionally rich history, tradition, culture, economy and experience. "Being" in The Baltic Community obliges us to continually search for and recognise areas, "sensitive" issues - all of those things which should be protected and reinforced.

The idea of "The Baltic House Lab" appeared during meetings and discussions with partners from all the Baltic Sea Countries. Each of us brought their experience and interpretation of "vulnerability".

This project was realised during the Presidency of Poland at the Council of the Baltic Sea Countries (July 2015 - June 2016), which created an opportunity for a discussion on the common aspects of life in the Baltic Sea Region, including art.

Links of Gdańsk with water

Analysing "vulnerable" issues from Gdańsk's perspective, we decided to make references to water. Water surrounds the city, links its districts and, also, links it with the sea - which was once an important route for travel and a crucial element for the city, shaping it, both in its artistic and cultural aspects; although today this is under-appreciated by its inhabitants. Through an exhibition and accompanying activities, we made an attempt to activate the space adjacent to the water, as well as emphasise its significance for Gdańsk and its inhabitants.

Artistic experiment

We started with the thought that art is a tool of communication and dialogue, so it was the artists themselves whom we gave voice to in the discussion on "vulnerable" issues and their creative interpretation. The name of the project, "The Baltic House Lab 2015", refers to the experimental and test-like character of the event. During its realisation we had the following bottom line in mind: we have fun (we engage in a creative process because it gives us joy), we listen to others (being open to and prepared for change), we take into account the possibility of failure (fear of fiasco restricts creation).

Bałtycka Wspólnota

Region nadbałtycki łączy niezwykle bogata historia, tradycja, kultura, gospodarka, a także wspólne doświadczenia. „Bycie” we wspólnocie bałtyckiej zobowiązuje nas do nieustannego poszukiwania i identyfikowania obszarów, zjawisk „wrażliwych” - tego wszystkiego, co należy chronić i wzmacniać.

Idea projektu „The Baltic House Lab 2015” powstawała podczas spotkań i dyskusji z partnerami ze wszystkich krajów nadbałtyckich. Każdy z nas wniósł swoje doświadczenia i swoją interpretację „wrażliwości” (ang. *vulnerability*).

Projekt został realizowany z okazji Prezydencji Polski w Radzie Państw Morza Bałtyckiego (lipiec 2015 - czerwiec 2016), która stworzyła okazję do podjęcia dyskusji o wspólnych aspektach życia w regionie bałtyckim, również w wymiarze artystycznym.

Związki Gdańska z wodą

Analizując zjawiska „wrażliwe” z gdańskiej perspektywy, postanowiliśmy odwołać się do wody. Woda otacza miasto, łączy jego dzielnice, łączy je również z morzem - niegdyś ważny szlak komunikacyjny oraz istotny element miasta, kształtujący jego charakter, także pod względem artystycznym i kulturowym, dziś niedoceniany przez mieszkańców. Poprzez wystawę i działania jej towarzyszące podjęliśmy próbę zaktywizowania przestrzeni wokół wody oraz uwypuklenia jej znaczenia dla Gdańska i gdańszczan.

Artystyczny eksperyment

Wychodząc z założenia, że sztuka współczesna jest ważnym narzędziem komunikacji i dialogu, to właśnie artystom oddaliśmy głos w dyskusji nad zjawiskami „wrażliwymi” oraz ich twórczej interpretacji. Nazwa projektu „The Baltic House Lab 2015” odnosi się do eksperymentalnego, testowego charakteru wydarzenia. W trakcie jego realizacji przyjęliśmy następujące założenia: bawimy się (angażujemy się w proces twórczy, bo sprawia nam to radość), słuchamy innych (będąc otwarci, jesteśmy gotowi na zmianę), zakładamy możliwość porażki (strach przed niepowodzeniem ogranicza naszą twórczość).

Dialogue and co-operation

Artists from all of the Baltic countries were invited to participate in the exhibition, those of international renown along with representatives of a younger generation whose works are only now gaining greater success. The exhibition of 2015 was conceived as the core of the whole project, integrating and initiating co-operation with a team of curators from all the ten Baltic Sea Countries. We hope that in subsequent years it will be shown in a slightly modified form, in chosen countries of the Baltic Region. A change of context, linked to the venue of presentation, will generate new meanings and forms of communication.

Interdisciplinary activities

Accompanying activities and numerous interdisciplinary actions with the participation of artists, local inhabitants, and a group of professionals specialising in various disciplines, took place in public spaces in the vicinity of consecutive water-tramway stops along the Motława and Dead Vistula Rivers. These activities took the following forms: artistic interventions, debates of a Think Tank type, film screenings, workshops and cruises with a guide.

Acknowledgements

The organisation of "The Baltic House Lab 2015" project required great efforts of the team of The Baltic Sea Cultural Centre for which they receive sincere thanks. During the realisation of the project we developed co-operation with excellent partners, both international and local, whose activities are very diverse, as well as inspiring. We are extremely proud of this because such co-operation yields fruit for many years.

At this point then, it is worth remembering who our foreign partners are: Gesellschaft für Zeitgenössische Konzeptee.V. (Germany), Cultura21 (Denmark), Rauma Art Museum (Finland), Estonian Centre of Architecture (Estonia), The Latvian Centre for Contemporary Art (Latvia), Laimikis.lt (Lithuania), NCCA (Russia), Konsthall Oslo (Norway), Färgfabriken (Sweden), while our local partners are: CCA Łaznia 2 in Nowy Port,

Dialog i współpraca

Do udziału w wystawie zaproszeni zostali artyści ze wszystkich krajów nadbałtyckich, zarówno ci uznani już na arenie międzynarodowej, jak i reprezentujący młode pokolenie twórców, których prace zdobywają coraz większe uznanie. Wystawa w roku 2015 została pomyślana jako rdzeń projektu, integrujący i inicjujący współpracę zespołu kuratorskiego wszystkich dziesięciu krajów nadbałtyckich. Mamy nadzieję, że w kolejnych latach w nieco zmodyfikowanej formie zostanie zaprezentowana w wybranych krajach regionu bałtyckiego. Zmiana jej kontekstu związanego z miejscem prezentacji generować będzie nowe znaczenia oraz formy przekazu.

Działania interdyscyplinarne

Działania towarzyszące oraz liczne akcje interdyscyplinarne z udziałem artystów, lokalnych mieszkańców i gronem profesjonalistów specjalizujących się w rozmaitych dziedzinach, odbywały się w przestrzeni publicznej w okolicy poszczególnych przystanków tramwaju wodnego kursującego wzdłuż Motławy i Martwej Wisły. Działania te miały formy m.in. interwencji artystycznych, debat typu think tank, pokazów filmowych, warsztatów oraz rejsów z przewodnikiem.

Podziękowania

Organizacja projektu „The Baltic House Lab 2015” wiązała się z nieocenionym zaangażowaniem zespołu Nadbałtyckiego Centrum Kultury w Gdańsku – za co należą się mu serdeczne podziękowania. W trakcie realizacji projektu nawiązaliśmy współpracę ze znakomitymi partnerami, zarówno międzynarodowymi, jak i lokalnymi, których profile działalności są bardzo różnorodne, a jednocześnie inspirujące. Z tego jesteśmy naprawdę dumni, bo taka współpraca owocuje na lata.

Przypomnijmy, że nasi partnerzy zagraniczni to: Gesellschaft für Zeitgenössische Konzeptee.V. (Niemcy), Cultura21 (Dania), Rauma Art Museum (Finlandia), Estonian Centre of Architecture (Estonia), The Latvian Centre for Contemporary Art (Łotwa), Laimikis.lt (Litwa), NCCA (Rosja), Konsthall Oslo (Norwegia), Färgfabriken (Szwecja), a partnerzy lokalni

Municipal Centre of Sport and Recreation, the National Maritime Museum, the National Museum, The Defenders of the Polish Post Office Junior High School no. 8, the Forum Foundation for Social and Cultural Initiatives, and the Centre for Ecological Information and Education. We gratefully thank our partners for their co-operation!

Because some of the installations and artistic actions took place in the space of the city, we wish to express our many thanks to the authorities involved and all the fantastic people who work there for their help with the required permits and rendering their support for our realisation of the project. It really does seem that art has extraordinary power.

Agnieszka Cichocka
Magdalena Zakrzewska-Duda
Co-ordinators from The Baltic Sea Cultural Centre

to: CSW Łażnia 2 w Nowym Porcie, Miejski Ośrodek Sportu i Rekreacji, Narodowe Muzeum Morskie, Muzeum Narodowe, Gimnazjum nr 8 im. Obrońców Poczty Polskiej, Fundacja Inicjatyw Społeczno-Kulturalnych – Forum oraz Centrum Informacji i Edukacji Ekologicznej. Bardzo dziękujemy naszym partnerom za współpracę!

W związku z tym, że część instalacji i akcji artystycznych odbywała się w przestrzeni miejskiej, pragniemy serdecznie podziękować właściwym urządnom i fantastycznym osobom tam pracującym za pomoc w uzyskaniu odpowiednich pozwoleń i okazane wsparcie przy realizacji projektu. Okazuje się, że sztuka ma naprawdę niezwykłą moc.

Agnieszka Cichocka
Magdalena Zakrzewska-Duda
Koordynatorki projektu ze strony Nadbałtyckiego Centrum Kultury

Linda Konone, Morze / Mer, 2011

EXHIBITION St. John's Centre in Gdansk,
THE BALTIC HOUSE LAB 2015 4-27.09.2015

„The Baltic House Lab 2015” is the exhibition presenting works of artists from the Baltic Sea Region. Drawing from rich tradition and cultural heritage of each of the countries, the artworks that we exhibit touch on various subjects, spurring multidimensional narration. Neighbouring the Baltic has determined the direction of our researches, focused eventually on the sea's direct presence and water routes in cities centres. The key issue - in the context of studies oscillating water front areas - was to draw attention to their vulnerable aspects.

„The Baltic House Lab 2015” exhibition focuses on presenting various issues relating to “water” and the region. This widely understood subject has been interpreted in many ways: starting from sculptures, kinetic attributes, through geological aspects or those relating to materiality of air, to political-economic threads and documenting neighbours activities.

Most of the works have been commissioned especially for the exhibition: those artworks are the outcome of cooperation of the artists and the experts, result from inspiration with scientific theories or participatory activities.

Creations of the exhibition own to cooperation within curators team, representing culture institutions in the Baltic Sea Region.

Artists: Danil Akimov (RU), Stine Avlund & Oleg Koefoed (DK), Serina Erfjord & Magnus Oledal (NO), Hanna Husberg (FIN), Linda Konone (LV), Anton Krohn & Daniel Petersson (SE), Jekaterina Lavrinec (LT), Maja Ratyńska (PL), Joanna Rajkowska (PL), Chili Seitz (DE), Anna Shkodenko (EST), Dominika Skutnik (PL), Piotr Wyrzykowski (PL)

Curator: Aleksandra Grzonkowska

Exhibition design and production: Julia Porańska, Marek Zygmunt

WYSTAWA Centrum św. Jana w Gdańsku, 11
THE BALTIC HOUSE LAB 2015 4-27.09.2015

„The Baltic House Lab 2015” to wystawa prezentująca prace twórców wywodzących się z regionu Morza Bałtyckiego. Czerpiąc z bogatej tradycji i dziedzictwa kulturalnego każdego z krajów nadbałtyckich zaprezentowane dzieła poruszają rozmaite wątki, które wspólnie tworzą wielopoziomą narrację. Bezpośrednie sąsiedztwo Morza Bałtyckiego zdeterminowało kierunek poszukiwań, które ostatecznie skoncentrowały się na bliskości morza i wodnych szlaków komunikacyjnych w centrach miast. Istotnym zagadnieniem w kontekście badań oscylujących wokół obszarów wodnych, jest zwrócenie się ku ich wrażliwym aspektom.

Wystawa „The Baltic House Lab 2015” skupia się na zaprezentowaniu rozmaitych zagadnień, które odnoszą się do „wody” i regionu. Te szeroko rozumiane pojęcia zostały zinterpretowane w wieloraki sposób, poczynając od rzeźbiarskiej formy, kinetycznych właściwości, przez aspekty geologiczne, czy te związane z materialnością powietrza, kończąc na wątkach polityczno-ekonomicznych i dokumentacji aktywności sąsiedzkiej.

Większość prac została zrealizowana specjalnie na tę wystawę i są one efektem współpracy pomiędzy artystami i specjalistami poszczególnych dziedzin, wynikiem inspiracji teoriami badawczo-naukowymi, bądź rezultatem działań partycypacyjnych.

Wystawa jest wynikiem współpracy zespołu kuratorskiego reprezentującego wybrane instytucje kulturalne regionu Morza Bałtyckiego.

Artyści: Danil Akimov (RU), Stine Avlund & Oleg Koefoed (DK), Serina Erfjord & Magnus Oledal (NO), Hanna Husberg (FIN), Linda Konone (LV), Anton Krohn & Daniel Petersson (SE), Jekaterina Lavrinec (LT), Maja Ratyńska (PL), Joanna Rajkowska (PL), Chili Seitz (DE), Anna Shkodenko (EST), Dominika Skutnik (PL), Piotr Wyrzykowski (PL)

Kuratorka: Aleksandra Grzonkowska

Aranżacja wystawy i produkcja: Julia Porańska, Marek Zygmunt

Wernisaż wystawy „The Baltic House Lab 2015”, 04.09.2015 |
Opening of the exhibition „The Baltic House Lab 2015”,
04.09.2015

Mieczysław Struk, Marszałek Województwa Pomorskiego
i Aleksandra Grzonkowska, kuratorka wystawy | Mieczysław
Struk, Marshal of Pomeranian Voivodeship, and Aleksandra
Grzonkowska, exhibition's curator

PRACE / WORKS

WORKS

Danil Akimov

Oscillation's grace
Cymatic's interactive installation, 2015

The complex and harmonious geometry of sound vibrations that wonderful manifestation natural beauty, observing that a person is experiencing cleansing and peace.

This installation, conceived by the author for the exploration of the process of contemplation: What do we observe? Where? As? What for? What we feel and perceive? What is the difference between a visit to the museum and the cathedral?

The work commissioned for "The Baltic House Lab 2015"

Danil Akimov (b. 1976, Russia). A sound artist and curator. Active in the field of interdisciplinary contemporary arts, in his projects he brings together sound and video, installation and performance. Since 1997 has cooperated with the art-group 'Membrana'. The main idea behind is an exploration of primitive extremities of pseudo-scientific/ conceptual approach to artistic production. Since 2004 has been research officer at the Kaliningrad Branch of the National Centre for Contemporary Arts, curating the programs which deal with experimental music.

PRACE

15

Danil Akimov

Łaska oscylacji
Interaktywna instalacja falowa, 2015

Złożona i harmonijna geometria wibracji dźwięku i cudowna manifestacja naturalnego piękna, obserwacja jak człowiek doświadcza oczyszczenia i spokoju.

Autor stworzył tę instalację, by badać proces kontemplacji: Co obserwujemy? Gdzie? Jako jakie? Po co? Co czujemy i co postrzegamy? Jaka jest różnica między wizytą w muzeum i katedrze?

Praca została zrealizowana dla „The Baltic House Lab 2015”

Danil Akimov (ur.1976, Rosja). Artysta dźwięku i kurator. Działa na polu interdyscyplinarnej sztuki współczesnej, w swoich pracach łączy dźwięk i wideo, instalacje i performance. Od 1997 roku współpracuje z grupą „Membrana”. Założeniem grupy jest badanie prymitywnych ekstremów, pseudonaukowych/konceptualnych podejść do produkcji artystycznej. Od 2004 roku pracuje jako researcher w Kaliningradzkiej gałęzi Narodowego Centrum Sztuki Współczesnej, jest kuratorem programów zajmujących się muzyką.

WORKS

Stine Avlund & Oleg Koefoed *The Eco Island Lab Gdańsk*
1-11.07.2015, September 2015

“Eco Island Lab Gdańsk” is a project investigating into life in the city. With the help of the local community we built a small “island”, with the idea of having it launched on the water. The chief goal of the project was to carry out research and understand what conditions are best for a living system in an urban environment.

The platform was made from recycled materials, such as wood, palettes and, to ensure weight for displacement, empty gas bottles and plastic bottles. The entire construction was created on site, using the available local resources.

During our laboratory research, we asked and came up with new questions concerning the process of coming into being; we “learnt” from the place, trying to understand its past and a possible scenario for the future, along with the dreams and desires of the participants of the laboratory work.

The first part of the project was carried out between 1 and 11 July 2015 at the CCA Łażnia 2 in the Gdańsk district of Nowy Port (New Port), as part of our residency within “The Baltic House Lab 2015” project.

Co-ordinator: Anna Miler

PRACE

17

Stine Avlund & Oleg Koefoed *Laboratorium Eko Wyspy - Gdańsk*
1-11.07.2015, wrzesień 2015

„Laboratorium Eko Wyspy - Gdańsk” to projekt badający życie w mieście. Z pomocą lokalnych sił, zbudowaliśmy małą „wyspę” z myślą o zwodowaniu jej. Głównym założeniem projektu było zbadanie i zrozumienie, jakie są najlepsze warunki dla żywego systemu w mieście.

Platforma powstała ze zrecyklingowanych materiałów takich, jak drewno, palety, a dla dodania wyporności, z pustych butli po gazie i plastikowych butelek. Całą konstrukcję stworzono prototypowo na miejscu, w oparciu o dostępne zasoby.

W trakcie trwania tych laboratoryjnych badań, zadawaliśmy i odkrywaliśmy nowe pytania dotyczące procesu powstawania, uczyliśmy się od „miejsca” próbując zrozumieć jego przeszłość i możliwy scenariusz na przyszłość, jak również marzenia i pragnienia uczestników laboratorium.

Pierwsza część projektu odbyła się w dniach 1-11 lipca 2015 w CSW Łażnia 2 w Nowym Porcie w Gdańsku w ramach programu rezydencyjnego projektu „The Baltic House Lab 2015”.

Koordynatorka: Anna Miler

The second part of the project was entitled "Islandised Us" (Becoming Islanders!) and concerned the animation and "domestication" of space created on and around the island-rafts. The practical objective of this workshop was "the domestication" of the two rafts by the upcycling method to build elements which could make the islands inhabitable. The philosophical goal of this workshop was the analysis of the process of adaptation to a space and the conversion of this space - the instigation of an inter-generational dialogue between target age groups, along with having a lot of fun.

Co-ordinators: Monika Górka i Alicja Żarkiewicz

Finally, on 2 September, the "The Eco Island Lab" was launched on the waters of the Radunia Canal for one month in the vicinity of the Old Town Hall in Gdańsk.

In the frame of exhibition "The Baltic House Lab 2015" we presented a model of "Eco Island". Its project also included 4 action-reflection cards, building on the themes of: Migrate, Care, Inhabit and Pass.

Cultura21 (Denmark) - Øko Ø / Eco Island / Eko Wyspa
 "The Eco Island Lab" is one in a number of local interventions exploring the relations of making and living, between flows of people, material resources and places. "Øko Ø / Eco Island" previously took place throughout 2014 as an urban laboratory in Amager, Copenhagen. Each place is treated as a unique situation as well as having the aim to learn and pass on from place to place. The project is conducted by the organisation Cultura21, in collaboration with local partners. Cultura21 consists of three independent local organisations and works as an international network concerning itself with "Cultures of, for and as Sustainability". "The Eco Island Lab" project originates from the Copenhagen group of Cultura21.

The project is led by the architect Stine Avlund and action-philosopher Oleg Koefoed, working between activist projects, consultancy, research and education.

Druga część projektu została zatytułowana „Uwypawiamy się” i polegała na zaanimowaniu, udomowieniu przestrzeni, która powstała na tratwach-wyspach i wokół nich. Celem praktycznym warsztatów było „udomowienie” dwóch tratw - poprzez zbudowanie metodą upcylingu elementów, które uczynią tratwy wyspami zamieszkiwanymi. Celem filozoficznym warsztatów było zanalizowanie procesu zadawania się, metodologicznym - utworzenie międzypokoleniowego dialogu pomiędzy dwiema docelowymi grupami wiekowymi i dobra zabawa.

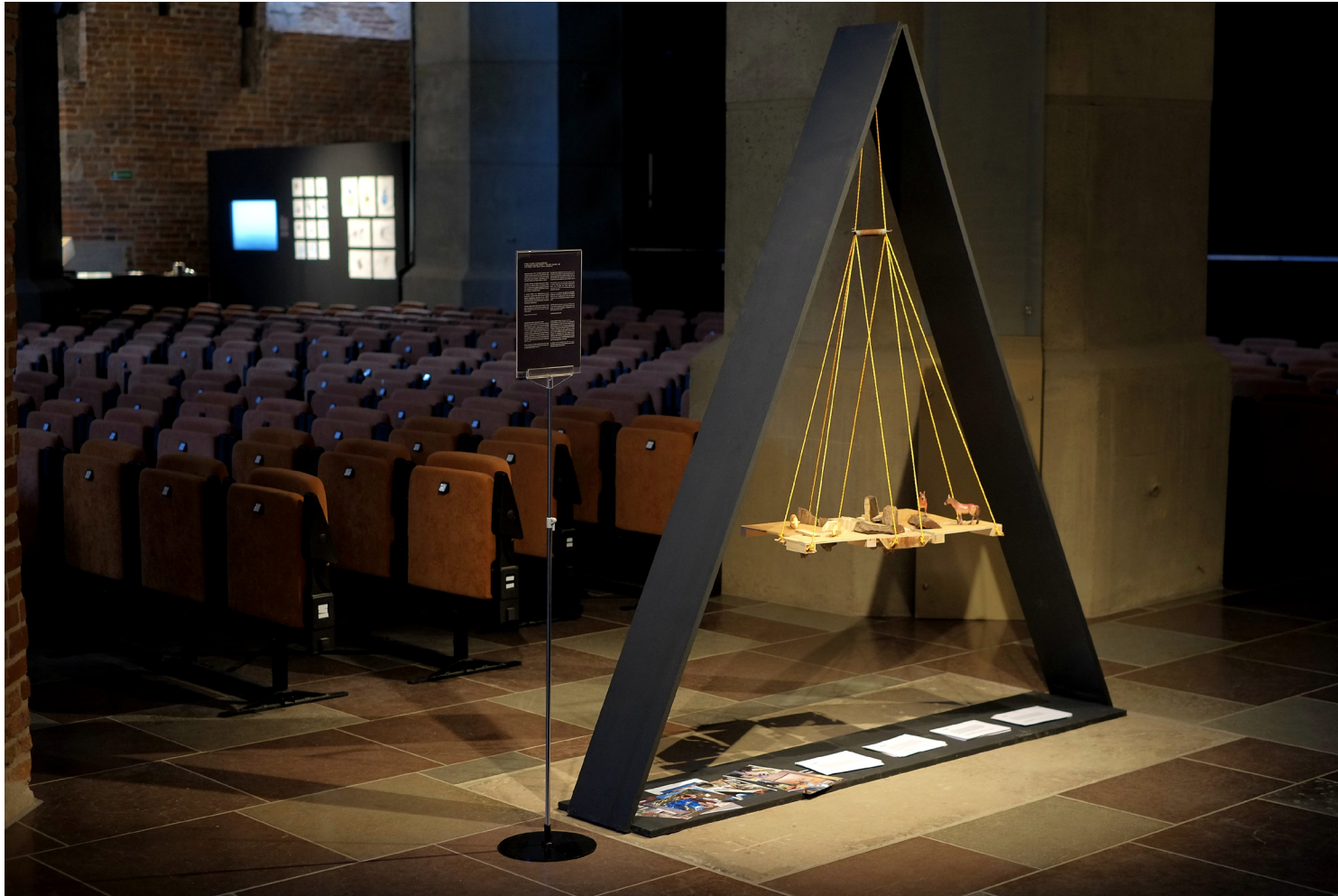
Koordinacja: Monika Górka i Alicja Żarkiewicz

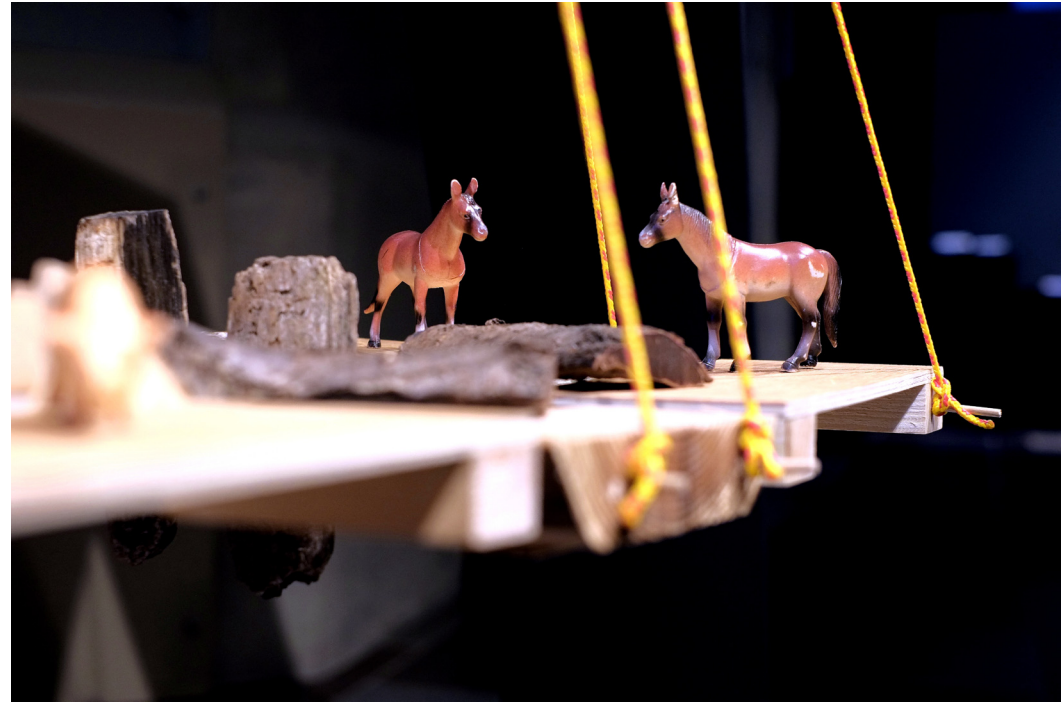
W dniu 2 września, na okres jednego miesiąca, „Laboratorium Eko Wyspy” zostało zwodowane w bliskim sąsiedztwie Ratusza Staromiejskiego na kanale Raduni w Gdańsku.

W ramach wystawy „The Baltic House Lab 2015” zaprezentowaliśmy makietę „Eko Wyspy”. Jej model przeniesiono też na cztery karty gry-refleksji w kontekście tematów: Migrować, Troszczyć się, Zamieszkiwać i Przemijać.

Cultura21 (Dania) - Øko Ø / Eco Island / Eko Wyspa
 „Laboratorium Eko Wyspy - Gdańsk” to jedno z wydarzeń z serii lokalnych interwencji badających proces tworzenia i życia, pomiędzy różnymi grupami ludzi, materialnymi zasobami i miejscami. „Øko Ø / Eko Wyspa” odbyła się już wcześniej jako miejskie laboratorium w 2014 roku w Amager, w Kopenhadze. Każde miejsce traktowane jest jako wyjątkowa sytuacja, a celem jest uczyć się i przekazywać z miejsca na miejsce. Projekt prowadzony był przez organizację Cultura21, we współpracy z lokalnymi partnerami. Cultura21 składa się z trzech niezależnych organizacji lokalnych i działa jako międzynarodowa sieć zajmująca się „kulturą samowystarczalności”. Projekt „Laboratorium Eko Wyspy - Gdańsk” wywodzi się od kopenhaskiej grupy Cultura21.

Projekt prowadzony jest przez architektkę Stine Avlund i filozofa Olega Koefoeda, zajmujących się projektami zaangażowanymi, konsultacjami, badaniami i edukacją.

WORKS

Serina Erfjord & Magnus Oledal *But Listen*
Installation, 2011

The artwork "But Listen" is comprised of an oil barrel filled with dark pigmented water. At regular intervals, a large bubble of air rises from the bottom of the barrel and breaks the surface. As the authors emphasise: *Our first point of interest was the sound of a bursting bubble. As our working process continued, we focused on the bubble as a sculpture. The bubble that rises up towards the surface functions as a familiar metaphor. Something is bubbling up from the deep - an unknown dark place.*

This is the first co-operative piece between Erfjord and Oledal, who both work independently as artists, investigating movement and kinetic sculpture in their respective art practices.

Serina Erfjord (b.1982, Norway). She received her MA from the Oslo National Academy of Arts in 2014. Her works are within a sculptural field and they usually reflect and include its surroundings, as it often constitutes interventions within the gallery space or in the public realm. Erfjord has participated in international exhibitions in Norway and abroad. Lives and works in Oslo.

Magnus Oledal (b.1972, Sweden). Oledal holds a Masters degree in Fine Art from The Royal Institute of Art in Stockholm and The Art Academy in Oslo. He mainly works with sculpture. One of his main concerns is to create encounters that heighten the viewers' awareness of their own bodies and the cognitive functions that enable and produce this encounter. He has been involved in the collaborative art project 'Tomma Rum' (Empty Rooms) since its inception in 2003. He exhibited in solo and group exhibitions. Lives and works in Oslo.

PRACE

Serina Erfjord & Magnus Oledal *Ale posłuchaj*
Instalacja, 2011

Praca „Ale posłuchaj” to beczka wypełniona wodą zabarwioną ciemnym pigmentem. Co pewien czas duża bańka powietrza odrywa się od dna beczki i łamie się na powierzchni. Jak podkreślają autorzy: *Zainteresował nas dźwięk pękającej bańki. W miarę posuwania się naszego procesu, skupiliśmy się na bańce jako rzeźbie. Bańka unosząca się ku powierzchni posłużyła jako znana metafora. Coś bulgocze z dna - nieznanego ciemnego miejsca.*

Praca jest wynikiem współpracy Seriny Erfjord i Magnusa Oledala, niezależnych artystów, którzy zajmują się badaniem ruchu i rzeźb kinetycznych w odniesieniu do właściwej praktyki artystycznej.

Serina Erfjord (ur. 1982, Norwegia). Tytuł magistra uzyskała na Państwowej Akademii Sztuki w Oslo (2014). Jej prace wywodzą się z pola rzeźbiarskiego zazwyczaj odzwierciedlając otoczenie, często będąc interwencjami w przestrzeni galerii lub w sferze publicznej. Erfjord brała udział w międzynarodowych wystawach w kraju i zagranicą. Mieszka i pracuje w Oslo.

Magnus Oledal (ur. 1972, Szwecja). Tytuł magistra uzyskał na Królewskiej Akademii Sztuki w Sztokholmie i Akademii Sztuki w Oslo. Głównie zajmuje się rzeźbą. Interesuje go stworzenie spotkania, które rozbudzi świadomość własnego ciała u widza oraz świadomość funkcji poznawczych, które umożliwiają i tworzą to spotkanie. Jest zaangażowany we współpracę w ramach projektu „Tomma Rum” (Empty Rooms), od czasu jego zainicjowania w 2003 roku. Oledal swoje prace prezentował na indywidualnych i zbiorowych pokazach. Mieszka i pracuje w Oslo.

WORKS

Hanna Husberg

The World Indoors
Installation, 2015

The intention of the installation is to give visibility to the hybrid materiality of air and its characteristic as a medium to transmit light and vibrations and to diffuse volatile and soluble chemicals. The installation will be conceived spatially, and with audiovisual elements making apparent some of the material exchanges taking place through the movements of air.

By using the areca palm (*Dyopsis lutescens*), mother-in-law's tongue (*Sansevieria trifasciata*) and money plant (*Epipremnum aureum*), three plants which have been found to filter harmful substances and provide the fresh air and humidity needed in indoor environments (as well as in closed systems such as space stations), the installation addresses our entanglement with a world made of and animated by the trajectories of things, beings and entities.

The work was commissioned for "The Baltic House Lab 2015"

Hanna Husberg (b.1981, Finland). She graduated from École des Beaux-Arts in Paris in 2007, and is currently a Phd in Practice candidate at the Academy of Fine Arts Vienna. Through a practice of video and installation projects she investigates how we perceive and relate to our environment in times of anthropogenic climate change. Husberg took a part in solo and group exhibitions, she joined international workshops and artist-in-residency programmes. Currently lives and works in Stockholm.

PRACE

Hanna Husberg

Świat we wnętrzach
Instalacja, 2015

Założeniem instalacji jest spowodowanie, aby hybrydowa materialność powietrza stała się widzialna, jako medium przenoszenia światła, wibracji i rozpraszania lotnych i rozpuszczalnych substancji. Instalacja ma charakter przestrzenny, z elementami audiowizualnymi, uwypuklającymi materialne wymiany odbywające się poprzez ruch powietrza.

Posłużenie się palmą Areką (*Dyopsis lutescens*), Sansewierią gwinejską (*Sansevieria trifasciata*) i Epipremnum złocistym (*Epipremnum aureum*), roślinami, które filtrują szkodliwe substancje i dostarczają świeżego powietrza i wilgotności środowisku (także zamkniętym systemom takim, jak stacje kosmiczne), sprawia, że instalacja odnosi się do naszego powiązania ze światem składającego się i poruszanego trajektoriami rzeczy, istot i bytów.

Praca została zrealizowana dla „The Baltic House Lab 2015”

Hanna Husberg (ur.1981, Finlandia). Ukończyła Akademię Sztuk Pięknych w Paryżu w 2007 roku, obecnie jest doktorantką na Akademii Sztuk Pięknych w Wiedniu. Poprzez prace wideo i instalacje bada, w jaki sposób postrzegamy i odnosimy się do środowiska w czasach antropogenicznych zmian klimatu. Husberg brała udział w wielu indywidualnych i zbiorowych wystawach, w międzynarodowych warsztatach i programach rezydencyjnych. Obecnie mieszka i pracuje w Sztokholmie.

WORKS

Linda Konone

Mer
Video, 2011

The movement of a person is repeated back and forth and develops over time. The more it repeats the more it deforms. This repetitive motion is similar to the movement of the waves in the sea. It goes back and forth. It would be an endless work if the musical piece did not stop. It is stopped by the movement of fire.

The work "Mer" was commissioned by the sound and media festival *Sound forest*. The music was created by Raimonds Tiguls. It was an experimental project where video artists made videos for compositions of contemporary music. The main idea of the video is a game with movement.

Linda Konone (b. 1985, Latvia). She graduated from Art Academy of Latvia, Visual Communication department and L'école supérieure d'arts & médias de Caen/Cherbourg. Konone works with image and sound in various media. She investigates time, movement and space. Her works have been exhibited in Latvia, Germany, France, the Netherlands, Egypt and the USA.

PRACE

25

Linda Konone

Morze
Wideo, 2011

Ruch człowieka w tył i w przód jest powtarzany, rozwijany w czasie. Im dłużej jest ponawiany, tym bardziej się deformuje. Ten ruch podobny jest do ruchu fal w morzu – w przód i w tył. Wideo mogłoby trwać bez końca, gdyby utwór muzyczny nie miał końca. Finałem jest pojawienie się ognia.

Praca „Morze” powstała na zamówienie festiwalu dźwięku i mediów Sound Forrest. Muzykę stworzył Raimonds Tiguls. Praca jest efektem eksperymentalnego projektu, w którym artyści zajmujący się sztuką video art tworzyli wideo do współczesnych kompozycji muzycznych. Głównym założeniem tej pracy jest gra z ruchem.

Linda Konone (ur.1985, Łotwa). Ukończyła łotewską Akademię Sztuk Pięknych na Wydziale Komunikacji Wizualnej oraz L'école supérieure d'arts & médias de Caen w Cherbourg. Konone w swoich pracach posługuje się głównie obrazem i dźwiękiem w połączeniu z innymi mediami. Bada czas, ruch i przestrzeń. Jej prace były wystawiane na Łotwie, w Niemczech, Francji, Holandii, Egipcie i USA. Mieszka i pracuje w Rydze.

WORKS

Anton Krohn & Daniel Petersson *Temporary Islands*
Installation, 2015

Growing up by the south-eastern coast of Sweden, the sea has always been present, and has in many ways shaped us. This multiplicity in constant change, a threat and a friend, has been our partner in this work. The project aims to reach out to the sea and establish a conversation, an open conversation where the outcome is unknown and in constant becoming.

In "Temporary Islands" we explore a different understanding of the creative process, where we are not sole creators but co-creators together with the actors involved. The experiments are different interventions in worlds becoming, where meaning, boundaries and materiality are shaped and articulated. Visitors are, in a similar way, participants in an ongoing conversation with the Baltic Sea.

The presented work is a collection of marks of our encounters with the Baltic Sea, our conversations in workshops, cars and trains. These marks, or ponds, are the pattern of our different contexts and experiences flowing through the barriers of theories and the Baltic Sea. Our bodies have been sedimented out in various forms through the process of ebb and flow, sometimes free floating with the current, sometimes as "Temporary islands".

These are the comments of the authors Anton Krohn and Daniel Petersson, which are inspired by the texts of Donna Haraway and Karen Barad.

PRACE

Anton Krohn & Daniel Petersson *Tymczasowe wyspy*
Instalacja, 2015

Dorastaliśmy na południowo-wschodnim wybrzeżu Szwecji – zawsze w pobliżu morza, które pod wieloma względami wpłynęło na to, kim jesteśmy. Ta wielorakość w nieustannej zmianie, od wroga do przyjaciela, towarzyszyła nam w pracy nad tym dziełem. Celem naszego projektu jest nawiązanie dialogu z morzem – otwartego, nieprzerwanego dialogu o nieprzewidywalnym wyniku.

W pracy „Tymczasowe wyspy” przyglądamy się procesowi twórczemu rozumianemu na wiele sposobów, w którym nie jesteśmy jedynymi twórcami, lecz współtworzymy razem z innymi uczestnikami procesu. Doświadczenia te polegają na różnych ingerencjach w tworzące się światy, w których kształtują się i są wyrażane znaczenia, granice i materialność. Widzowie w podobny sposób stają się uczestnikami bieżącego dialogu z Morzem Bałtyckim.

Praca „Tymczasowe wyspy” stanowi zbiór śladów naszych spotkań z Morzem Bałtyckim, naszych dialogów w trakcie warsztatów oraz podróży samochodem i pociągiem. Te ślady to wzorzec różnych kontekstów i doświadczeń przepływający przez bariery teorii i Morza Bałtyckiego. Nasze organizmy zostały ukształtowane w różnych formach poprzez proces przypływów i odpływów, niekiedy przez swobodne płynięcie z prądem, innym razem podobnie, jak „Tymczasowe wyspy”. Tak komentują swoją pracę twórcy, Anton Krohn i Daniel Petersson, którzy inspirację czerpią również z tekstów Donny Haraway i Karen Barad.

Anton Krohn (b. 1992, Sweden). He graduated from The Blekinge Institute of Technology (2015). His aim is to examine performative understanding of life and the creative process through practices in media technology, graphic design, photography and contemporary art.

Daniel Petersson (b. 1982, Sweden). He graduated from The Blekinge Institute of Technology (visual production). Inspired by scientists like Donna Haraway and Karen Barad, Petersson is working toward a posthumanist performative understanding of the creative process where meaning is created and co-shaped in relation with both human and non-human participants, an ongoing conversation that never reaches an endpoint. Processes where each intervention requires a responsibility for the body that is produced. He is an illustrator and co-author of the children's books.

Anton Krohn (ur. 1992, Szwecja). Absolwent Instytutu Technologicznego w Blekinge (2015). Jego zainteresowania skupiają się na performatywnym rozumieniu życia i procesu twórczego poprzez praktyki w dziedzinie technologii medialnej, grafiki, fotografii i sztuki współczesnej.

Daniel Petersson (ur. 1982, Szwecja). Absolwent Instytutu Technologicznego (kierunek media wizualne) w Blekinge. Zainspirowany twórczością m.in. Donny Haraway i Karen Barad, dąży do posthumanistycznego performatywnego postrzegania procesu twórczego, w którym znaczenie jest tworzone i współkształtowane w relacji z osobami i innymi uczestnikami jako ciągła, nigdy nie kończąca się konwersacja. W tym procesie każda ingerencja wiąże się z odpowiedzialnością za stworzony obiekt. Ponadto ilustrator i współautor książek dla dzieci.

WORKS

Jekaterina Lavrinec *Sea Stories*
Cooperation: Grupa Gdyby Object, 2015

There are two concepts embedded into the Komoda as an object. One is the forms of private expositions which are arranged in homes, using commodes as small gallery spaces for peculiar items. Derived from Cabinets of Curiosities - a Renaissance form of keeping and exposing collections of uncategorized wonders, private collections of souvenirs and proud expositions of tea services went through modifications alongside modifications of furniture design (from secretaries to sideboards). Unlike to museum collections, these home collections are fragile as their lifetime is usually limited by the lifetime of the memory keepers - the persons who recognise the stories behind these strange configurations of items.

The other concept is sharing. Spontaneous places of sharing in cities are an axis of emerging networks of mutual help. By arranging the Komoda, I invite you to take part in the sharing process, by leaving small messages and bringing small items which can cheer up other users of the Komoda, and by taking the items and messages left by the others. Spontaneous collages, formed by leaving and taking small items from the Komoda, is a form of collective storytelling. Like the sea's waves bring stones, seashells, small accidental items and messages in bottles to the seashore - and take them away again, the users of the Komoda bring and take small things. Together, we are a sea.

The work was commissioned for "The Baltic House Lab 2015"

Jekaterina Lavrinec, PhD (b. 1978, Lithuania). She is a co-founder of the urban games and research laboratory "Laimikis.lt" (2007), which develops and implements scenarios of the revitalisation of abandoned public spaces and neglected neighbourhoods. In her practice, she implements participatory arts-based research approach and focuses on the issues of urban solidarities and cooperation, usability and regeneration of public spaces. The interconnection between urban design and user experience in public spaces is one of the topics she has been working since 2009 as a researcher, curator and artist.

PRACE

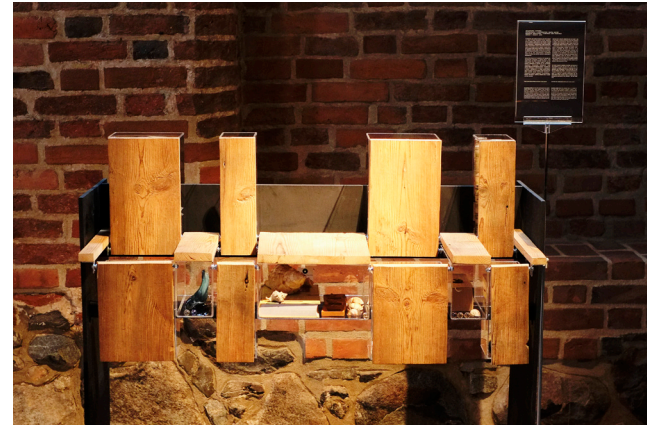
Jekaterina Lavrinec *Morskie znaleziska*
Współpraca: Grupa Gdyby Obiekt, 2015

W komodzie jako obiekcie mieszczą się dwie koncepcje. Jedną to forma prywatnych wystaw, aranżowanych w domach, gdzie komody stają małymi galeriami dla wyjątkowych przedmiotów. Idea czerpie z Gabinetów Osobliwości - renesansowej formy przetrzymywania i pokazywania kolekcji nieskategoryzowanych cudów, te prywatne kolekcje pamiątek i dumne ekspozycje zastawy przechodziły modyfikacje równoległe ze zmianami wyglądu mebli. Inaczej niż w muzeach, domowe kolekcje są kruche i ich żywot zwykle ogranicza się do życia przechowującej wspomnienia osoby, tej która zna historie dziwnych konfiguracji przedmiotów.

Drugą ideą kryjącą się w komodzie jest dzielenie się. Spontanicznie powstające w mieście miejsca, gdzie ludzie mogą dzielić się różnymi rzeczami, są osi powstających sieci wzajemnej pomocy. Aranżując komodę zapraszamy do dzielenia się, do zostawiania wiadomości, przynoszenia przedmiotów, które ucieszą innych użytkowników komody. Spontaniczne koła, powstające z przynoszonych i odbieranych z komody przedmiotów to forma kolektywnego snucia opowieści. Jak fale morza, które przynoszą na brzeg kamienie, muszle, przypadkowe przedmioty i wiadomości w butelce i zabierają je - tak użytkownicy obiektu przynoszą i zabierają drobne rzeczy. Razem jesteśmy morzem.

Praca została zrealizowana dla „The Baltic House Lab 2015”

dr Jekaterina Lavrinec (ur. 1978, Litwa). Współzałożycielka laboratorium miejskich gier i badań „Laimikis.lt” (2007), organizacji realizującej scenariusze rewitalizacji opuszczonych miejsc publicznych i zaniedbanych okolic. W swojej pracy skupia się na zagadnieniach miejskiej solidarności i współpracy, używalności i regeneracji przestrzeni publicznych. Połączenie między planowaniem przestrzeni w miastach, a doświadczeniem użytkowników przestrzeni publicznych to jeden z głównych wątków, nad którymi pracuje od 2009 roku, jako badaczka, kuratorka i artystka.

WORKS

Maja Ratyńska *Reeds*
 Cooperation: Jan Piszczak Installation, 2015

Baby mermaids grow hidden in reeds. Their delicate, transparent eggs, like the spawn and fry of many other sea creatures, are hidden in the dense reeds. This place is safe - covered, rich in hideouts, hard to reach for bigger predators.

The conception for the installation "Reeds", came during the workshops "Art (for) ecology" organised in 2008 by the Baltic Sea Culture Centre and the Marine Station on Hel. At meetings of artists and scientists the need to translate scientific data into the language of emotions and arts, easier for a wider audience, were discussed. One of the issues for the ecosystem of the Bay of Puck is the protection of its reeds: a nesting place for the Bay's fauna, reeds are cut, often against the law, in order to create commercial recreational areas. The oneiric vision of lucent mermaid's eggs hidden in the reeds moves the discussion into the fairy-tale world of miracles and questions the idea of a good ending for this particular story.

The work was commissioned for "The Baltic House Lab 2015"

Maja Ratyńska (b. 1979, Poland). She graduated from Fine Arts Academy in Gdańsk. She was a resident at Artist's Colony at Gdańsk Shipyard. Designer bent for sculpture and eco-education. She specializes in graphic and industrial design, she creates installations in public space, animations, conducts art-education workshops, often cooperating with scientists. Together with Konrad Ziętara they run MRKK| design studio. As they emphasise: *We are interested in widely understood space and environment. This is how we understand architecture, design and art - as the elements of the same branch. We want our space to be beautiful, comfortable and simple and simultaneously a part of an ecosystem.*

PRACE

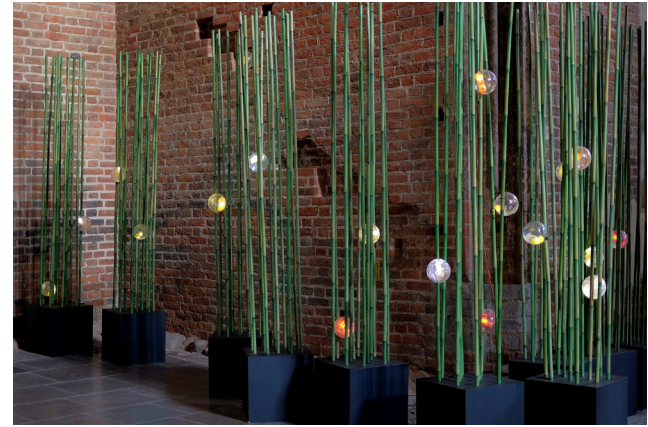
Maja Ratyńska *Trzciniowisko*
 Współpraca: Jan Piszczak Instalacja, 2015

Maleńkie syreny rosną ukryte wśród gęstwiny łądyg. Ich delikatne, przejrzyste jaja, tak jak ikra i narybek wielu innych morskich stworzeń, schowane są w gęstym trzciniowisku. To bezpieczne miejsce - osłonięte, bogate w kryjówki, trudno dostępne dla większych drapieżników.

Koncepcja instalacji „Trzciniowisko” powstała podczas warsztatów „Sztuka (dla) ekologii” organizowanych w 2008 roku przez Nadbałtyckie Centrum Kultury i Stację Morską w Helu. Podczas spotkania artystów i naukowców dyskutowano nad potrzebą przetłumaczenia danych naukowych na język emocji i sztuki, który łatwiej trafia do szerokiego odbiorcy. Jednym z zagadnień ważnych dla unikalnego ekosystemu Zatoki Puckiej jest ochrona trzciniowisk - miejsc lęgowych fauny Zatoki, które masowo i często niezgodnie z prawem wycinane są w celu stworzenia komercyjnych terenów rekreacyjnych. Oniryczna wizja świetlistych syrenich jaj ukrytych wśród trzciny przenosi dyskusję w baśniowy świat cudów i pytań o dobre zakończenie tej opowieści.

Praca została zrealizowana dla „The Baltic House Lab 2015”

Maja Ratyńska (ur. 1979, Polska). Absolwentka Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku. Dawniej rezydentka Kolonii Artystów na terenie Stoczni Gdańskiej. Dizajner z ciągota-mi do rzeźby i eko-edukacji. Zajmuje się projektowaniem graficznym i przemysłowym, tworzy instalacje w przestrzeni publicznej, animacje, prowadzi warsztaty artystyczno-edukacyjne, często przy współpracy naukowców. Razem z Konradem Ziętarą tworzy nieformalną grupę MRKK| design studio. Jak sami podkreślają: *Jesteśmy zainteresowani szeroko pojmowaną przestrzenią i środowiskiem życia. Tak właśnie rozumiemy i postrzegamy architekturę, dizajn i sztukę - jako elementy tej samej dziedziny. Pragniemy by nasza przestrzeń była piękna, wygodna i prosta, i jednocześnie była częścią ekosystemu.*

WORKS

Joanna Rajkowska *Salt Room*
 Photographs: Koichiro Kamoji 1994

Is our presence in the room significant? Obviously not. A steaming late-Permian salty sea didn't need humans in order to be created. Or to vanish.

Precisely this irrelevance prompted me to leave my own archeological mark in sweat on the walls of my little flat in Brooklyn, New York, in 1994. The spring was hot, I was sweating a lot. Once, I licked my arm – it was salty, like after swimming in the nearby Atlantic. Sweat was also in the New York air, in the capitalist ethos of exploitation and sweatshops.

I covered the corners of my room with a dense solution of salt and water, which, applied many times over a period of several weeks, started a life of its own. The walls became my skin, the corners my groin, white paint my skin. Soon after, I discreetly moved out.

Salt became the common denominator between such different phenomena as a salt column, a remnant of the Zechstein Sea which evaporated 200 million years ago, a small room in Brooklyn and my skin, which, during that spring 21 years ago, remained stubbornly salty.

Joanna Rajkowska (b. 1968, Poland). She works with objects, films, photography, installations, ephemeral actions, and widely discussed interventions in public space. She critically engages with the legacy, politics and aesthetics of land art and employs the strategy of unfamiliarity as a political tool whilst focusing on the body and language as the foundations of social relationships. Her works often function as social sculptures in which collective memory, tensions and desires might be manifested as public monuments interwoven into the urban tissue. Activating layers of meanings (both historical and ideological), they provoke and reveal lines of conflicts, but also serve as platforms for dialogue.

PRACE

Joanna Rajkowska *Słony pokój*
 Fotografie: Koichiro Kamoji 1994

Czy to, że jesteśmy w pokoju, czy nie, ma jakiegokolwiek znaczenie? Oczywiście nie. Parujące słone morze z epoki późnego permu nie potrzebowało nas, ludzi, żeby powstać. Ani żeby zniknąć.

Ta właśnie nieistotność spowodowała, że w 1994 roku postanowiłam pozostawić archeologiczny ślad mojego potu na ścianach małego mieszkania na Brooklynie w Nowym Jorku. Była gorąca wiosna, pociałam się. Kiedyś polizałam ramię, było słone, tak jak po wyjściu z niedalekiego przecież Atlantyku. Pot był zresztą w nowojorskim powietrzu, w kapitalistycznym etosie wyzysku i eksploatacji.

Pokryłam rogi niewielkiego pokoju gęstym roztworem soli, który nakładany warstwami przez wiele tygodni zaczął po pewnym czasie żyć własnym życiem. Ściany stały się moją skórą, rogi pachwinami, biała farba naskórkiem. Wkrótce potem dyskretnie wyprowadziłam się z mieszkania.

Sól stała się wspólnym mianownikiem pomiędzy tak różnymi zjawiskami jak rdzeń solny – pozostałość po Morzu Cechsztyńskim, które wyparowało około 200 milionów lat temu, małym pokojem na Brooklynie i moją skórą, która tej wiosny, 21 lat temu uparcie pozostawała słona.

Joanna Rajkowska (ur. 1968, Polska). Pracuje z obiektami, filmem, fotografią, instalacjami, ulotnymi akcjami i szeroko rozumianymi interwencjami w przestrzeń publiczną. Krytycznie angażuje się w prawodawstwo, politykę, i estetykę sztuki w przestrzeni i stosuje strategię niezaznajomienia jako polityczne narzędzie równocześnie skupiając się na ciele i języku jako podstawach społecznych związków. Jej prace często funkcjonują jako społeczne rzeźby, w których zbiorowa pamięć, napięcia i pragnienia manifestują się jako pomniki wplecione w tkanę miasta. Aktywizują warstwy znaczeń (zarówno historycznych, jak i ideologicznych), prowokują i ujawniają linie konfliktów, ale także służą jako platforma dialogu.

WORKS

Joanna Rajkowska

Salt Column
Zechstein Sea, 2015

The exhibited salt column comes from a salt deposit, exploited by the "Kłodawa" S.A. salt mine in the Town of Kłodawa

A conversation by Joanna Rajkowska and geologists Urszula Zawadzka and Jakub Nowicki is published on the webpage: www.baltichouselab.com

The work was commissioned for "The Baltic House Lab 2015"

Joanna Rajkowska (b. 1968, Poland). She is working with objects, films, photography, installations, ephemeral actions, and widely discussed interventions in public space. She critically engages with the legacy, politics and aesthetics of land art and employs the strategy of unfamiliarity as a political tool whilst focusing on the body and language as the foundations of social relationships. Her works often function as social sculptures in which collective memory, tensions and desires might be manifested as public monuments interwoven into the urban tissue. Activating layers of meanings (both historical and ideological), they provoke and reveal lines of conflicts, but also serve as platforms for dialogue.

PRACE

35

Joanna Rajkowska

Rdzeń solny
Morze Cechoszyńskie, 2015

Zaprezentowany rdzeń solny pochodzi ze złoża solnego eksploatowanego przez Kopalnię Soli „Kłodawa” S.A. w Kłodawie

Rozmowa Joanny Rajkowskiej z geologami Urszulą Zawadzką i Jakubem Nowickim dostępna na stronie www.baltichouselab.com

Praca została zrealizowana dla „The Baltic House Lab 2015”

Joanna Rajkowska (ur. 1968, Polska). Pracuje z obiektami, filmem, fotografią, instalacjami, ulotnymi akcjami i szeroko rozumianymi interwencjami w przestrzeń publiczną. Krytycznie angażuje się w prawodawstwo, politykę, i estetykę sztuki w przestrzeni i stosuje strategię niezaznajomienia jako polityczne narzędzie równocześnie skupiając się na ciele i języku jako podstawach społecznych związków. Jej prace często funkcjonują jako społeczne rzeźby, w których zbiorowa pamięć, napięcia i pragnienia manifestują się jako pomniki wplecione w tkankę miasta. Aktywizują warstwy znaczeń (zarówno historycznych, jak i ideologicznych), prowokują i ujawniają linie konfliktów, ale także służą jako platforma dialogu.

fot./photo: Joanna Rajtkowska

WORKS

Chili Seitz

The View
Audio-Installation, 2015

The work, "The View", plays with the viewer's imagination. Our perception is a direct link to the world. We save through our senses, and in our memory we note different aspects of the environment. Whether consciously or unconsciously, our perceptual space is always individual and always in perspective. In terms of the historical paintings in two museums, the National Museum and the National Maritime Museum, both in Gdańsk, our contemporary view is questioned in the context of historical representation, as a kind of balance is created between present and past life and its image.

Seven benches in a public space in Gdansk are marked with a small sign with a QR code. By scanning them, the viewer is able to hear a text which links either to paintings from the National Museum or the National Maritime Museum in Gdańsk. In this way, the viewer sitting on the bench can enjoy views of the city. And, by visiting the museums, the viewer can scan the QR code and hear how the artist is describing the present view.

The work was commissioned for "The Baltic House Lab 2015"

Chili Seitz (b. 1977, Germany). Graduated from the Academy of Fine Arts, Muthesius Kunsthochschule in Kiel. She works in mediums such as audio, installation, spatial conception, and sculpture. Seitz often works in public spaces and is interested in the contexts and range of artistic intervention and its representation. Seitz has taken part in solo as well as group exhibitions. Currently Seitz is an Artistic Director at the Artist Association Kunstraum B, in Kiel. She lives and works in Kiel.

PRACE

Chili Seitz

Widok
Instalacja dźwiękowa, 2015

„Widok (The View)” to praca igrająca z wyobraźnią widza. Nasza percepcja bezpośrednio odnosi się do otoczenia. Zachowujemy poprzez zmysły, w pamięci robimy notatki dotyczące różnych aspektów otoczenia. Świadomie, bądź nieświadomie. Nasza przestrzeń postrzegania jest zawsze indywidualna i zawsze perspektywiczna. W kwestii historycznych malowideł w dwóch muzeach: Muzeum Narodowym i Narodowym Muzeum Morskim w Gdańsku, nasze współczesne spostrzeżenia są kwestionowane w odniesieniu do historycznego przedstawienia. W ten sposób powstaje rodzaj równowagi pomiędzy teraźniejszością, przeszłym życiem i jego obrazem.

Siedem ławek w przestrzeni publicznej Gdańska oznakowano małym znakiem z kodem QR. Skanując kod, widz usłyszy tekst, który odnosi się do jednego z obrazów znajdującego się w Muzeum Narodowym lub Narodowym Muzeum Morskim w Gdańsku. W tym właśnie momencie, widz siedzący na ławce podziwia współczesne widoki miasta. I odwrotnie: odwiedzając muzea, można natknąć się na kody QR, po zeskanowaniu których usłyszymy, jak artystka opisuje współczesność.

Praca została zrealizowana dla „The Baltic House Lab 2015”

Chili Seitz (ur. 1977, Niemcy). Ukończyła Akademię Sztuk Muthesius Kunsthochschule w Kilonii. Tworzy instalacje, rzeźby, posługuje się dźwiękiem, wykorzystuje koncepcje przestrzenne. Artystka często działa w przestrzeni publicznej, interesują ją konteksty, które pojawiają się w zakresie interwencji artystycznych i ich prezentacji. Seitz prezentowała swoje projekty artystyczne na pokazach indywidualnych, jak również zbiorowych. Mieszka i pracuje w Kilonii.

WORKS

Anna Shkodenko

Prisoner's Cinema

12 oil on aluminum paintings, 2014

"Prisoner's cinema" is a phenomenon experienced by those who spend prolonged amounts of time in the dark, deprived of visual stimuli (prisoners, miners and for example Antarctic explorers etc). The 'cinema' refers to the series of images that the mind creates, often emotionally intense or terrifying. Those affected report visual flashes that are close to reality, but somehow distorted in ways they cannot precisely describe. "Prisoner's Cinema" is a result of psychological effects of prolonged exposure to darkness combined with phosphenes, an entoptic phenomenon of light being seen without light actually entering the eyes.

The distance of 45 - 75 cm, called "personal distance" according to E.T. Hall's classification, allows one to touch one's partner where the visual distortion is minimal; visual acuity is optimal and it is possible to perceive a three-dimensional form both as a whole and in great detail. This is also the distance that Shkodenko chooses for looking at her paintings. The size of paintings too, is connected with the size of either the upper or lower part of the human face (10 x 16 cm) that ideally fits into the 15-degree visual angle of personal distance.

12 images, 12 surfaces of deformation frizzed in grey, gentle textures as if left by the thumb of someone who tried to melt grey, to palpate through the surfaces not believing his own eyes. These 12 diminutive oil paintings on aluminium plates depict snowscapes and different types of snowy surfaces turned into a negative – where the falling and dispersion of light and shadow can be seen and observed in the most clear and direct way. Furthermore, looked at from the right angle, light and shadow in these paintings changes into something almost tactile, tangible.

PRACE

Anna Shkodenko

Kino więźniów

12 obrazów olejnych na aluminium, 2014

39

„Kino więźniów” to fenomen, którego doświadczają ci, którzy spędzają długie godziny w ciemności, pozbawieni bodźców wzrokowych (więźniowie, górnicy, badacze Antarktydy etc). Słowo „kino” odnosi się do serii obrazów kreowanych przez umysł, często intensywnych emocjonalnie i przerażających. Ludzie doświadczający tych obrazów widzą przebliski wizji bliskiej rzeczywistym obrazom, ale w pewien sposób wypaczonej. Kino więźniów to efekt psychologiczny wynikający z wystawienia na ciemność w połączeniu ze zjawiskiem fotopsji – widzenia światła przy pobudzeniu bodźcem innym niż światło.

Odległość 45 - 75 cm, to tak zwana „przestrzeń osobista” według klasyfikacji E.T. Halla, dystans pozwalający dotknąć partnera, przy minimalnej deformacji wizji, ostrość widzenia jest optymalna i można spostrzec zarówno całą trójwymiarową formę, jak i jej detale – z takiej odległości Shkodenko zdecydowała się oglądać obrazy. Wielkość obrazów łączy się także z rozmiarem górnej, bądź dolnej części ludzkiej twarzy (10 x 16 cm), co idealnie wpisuje się w 15 stopniowy kąt patrzenia w „przestrzeń osobistą”.

12 obrazów, 12 powierzchni deformacji zmierzwionych szarością, delikatne tekstury jakby zostawione przez kciuk kogoś, kto próbował rozpuścić szarość, przedrzeć się przez powierzchnię niedowierzających oczu. Te 12 miniaturowych obrazów olejnych na aluminiowych płytkach przedstawia pokryte śniegiem krajobrazy i różne typy ośnieżonych powierzchni zamienionych w negatyw – gdzie padanie i rozproszenie światła i cienia można obserwować w najwyraźniejszy i bezpośredni sposób. Co więcej, oglądane pod pewnym kątem, światło i cień w tych obrazach zmienia się w coś nieomal namacalnego.

Anna Shkodenko (b. 1986, Estonia). Graduated from The Estonian Academy of Arts, 2009. During and following her graduation she studied at the Chelsea College of Arts in London (2007-2008), in 2009 to 2010 she attended the "New Artistic Strategies" course in Moscow Institute of Contemporary Art and in 2013 was accepted as an international artist in the artist-in-residence programme "Broadcasting offline" in Berlin. Trained as a painter, Shkodenko approaches every artwork she makes from the perspective of a painting: be it video, installation, an event or any other art form. The subjects of her works vary from social problems and dilemmas to art-specific questions and phenomena of liminal sensory perception of the human being. Shkodenko has had several solo exhibitions in Tallinn and Berlin and participated in numerous international group exhibitions.

Anna Shkodenko (ur. 1986, Estonia). Ukończyła estońską Akademię Sztuk Pięknych w 2009 roku. W trakcie studiów w Estonii, studiowała w Chelsea Collage of Arts w Londynie (2007-2010). Odyła kurs „Nowe strategie artystyczne” w moskiewskim Instytucie Sztuki współczesnej (2009-2010). W 2013 roku została rezydentką programu „Broadcasting offline” w Berlinie. Będąc z wykształcenia malarką, Shkodenko podchodzi do swoich prac jak do obrazów: czy jest to wideo, instalacja, akcja czy inna forma sztuki. Tematyka jej prac jest różnorodna, od problemów społecznych po czysto artystyczne kwestie dotyczące zjawisk granicznych percepcji człowieka. Shkodenko prezentowała swoje prace na wystawach indywidualnych m.in. w Tallinie i Berlinie, oraz uczestniczyła w wielu międzynarodowych wystawach zbiorowych.

WORKS

Dominika Skutnik

Filling in/Complement
site-specific sculpture, 2015

“Filling in/Complement” is a project joining two natural forces. One is indefinite, changing, formless. This is the moving element of water, which is placed here in an earthy historic structure of Gothic architecture, made of solid brick. A simulation of water fills a niche, in a way healing what is lacking, a breach. The sculpture of Dominika Skutnik will fill the niche of a Gothic column with a transparent form – a brick made not of clay but of ‘water’.

In the work “Filling in/Complement” the water is brought not so much from the sea, but from an ‘idea of the sea’, from the feeling that we are a region of the sea, in terms of its economic, historical, and practical meaning. The author tries to allow for different seas, primal and mysterious – the sea’s fluidity, and magic formlessness, the spirit of three states.

The work was commissioned for “The Baltic House Lab 2015”

Dominika Skutnik (b. 1971, Poland). Graduated from the Academy of Fine Arts in Gdańsk. She mainly works in space installation and photography. The works of Skutnik very often include architecture, Gothic or post-industrial, formally “filling it in”. The artist endeavors to use specific architectonic space to build different, often intimate narrations. She has won a number of international art prizes and scholarships. Her works have been exhibited in Poland and abroad. She lives and works in Gdańsk.

PRACE

Dominika Skutnik

Wypełnienie/Dopełnienie
Rzeźba site-specific, 2015

„Wypełnienie/Dopełnienie” to projekt łączący dwa żywioły. Jest nieokreślony, zmienny, bezforemny. To ruchliwy element wodny, który artystka wprowadza w ziemną, tutaj ceglana, stałą, historyczną strukturę architektury gotyckiej. Symulacja wody wniknie w niszę, wypełni ją, w pewnym sensie – zaleczy brak, wyrwę. Rzeźba Dominiki Skutnik wypełnia niszę w gotyckiej kolumnie przejrzystą formą – cegiełką, która została wykonana nie z gliny, lecz z „wody”.

W pracy „Wypełnienie/Dopełnienie” woda zostaje wyprowadzona nie tyle z morza, co z pojęcia „morskości”, poczucia, że jesteśmy Pomorzem, regionem morskim, także w sensie gospodarczym, historycznym, praktycznym. Autorka stara się wpuścić inne morze, pierwotne i tajemnicze – jego płynność, magię bezforemności, ducha o trzech stanach skupienia.

Praca została zrealizowana dla „The Baltic House Lab 2015”

Dominika Skutnik (ur. 1971, Polska). Absolwentka Wydziału Malarstwa i Grafiki Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku. Zajmuje się głównie instalacją przestrzenną i fotografią. Prace Skutnik bardzo często zwracają się ku architekturze gotyckiej, bądź postindustrialnej, formalnie „uzupełniając” ją. Artystka stara się wykorzystać specyficzną przestrzeń architektoniczną do zbudowania innej, często osobistej narracji. Jest laureatką międzynarodowych nagród i stypendiów. Swoje prace prezentuje w Polsce i zagranicą. Mieszka i pracuje w Gdańsku.

fot./photo: Marek Frankowski

WORKS

Piotr Wyrzykowski

Regional Defence System
Mobile Application, 2015

Facing the recent events in Ukraine we should consider preparing Poland in case of a Russian Federation military invasion. The war is happening 2000 km from Gdańsk, so these events and the character of the conflict have made us aware of the fact that we need to be prepared for a sudden attack in the Baltic Sea Region. Having analysed the Internet data we have come to the conclusion that "The existing shelters cover only 2,86 % of the total needs for shelter in the country, which means that in the case of conflict we only have 28 687 buildings able to shelter 1 135 239 people. This means not every Polish person is going to find a place in a protective bunker"¹. What about those people that do not have a place?

This especially designed mobile application helps you to test ways to react in case of a direct danger resulting from war or terrorist attack. The application, based on the position of the user in the city gives advice and comments, showing which direction to take. The main goal is to reach a bunker in a set time. This is the time that the user has from the moment of the launching of a weapon by the enemy to the moment of its explosion in the region.

Currently, there is no direct danger to Poland, so the application is designed for purely instructive and educational reasons. Taking our near neighbour as an example - Lithuania, where the Ministry of Defense issued "What to do in case of war? - a guide for the citizens of Lithuania", Wyrzykowski wants to raise the awareness in the society. Terrorist provocations and war cannot surprise us!

The work was commissioned for "The Baltic House Lab 2015"

¹ Zbiorowe środki ochrony ludności - budowle ochronne, płk (r) dr inż. Bogdan Michailiuk, 2015.

PRACE

44

Piotr Wyrzykowski

Regionalny System Obrony
Aplikacja mobilna, 2015

W obliczu ostatnich wydarzeń na Ukrainie, warto zastanowić się nad przygotowaniem Polski na wypadek zagrożenia inwazją militarną ze strony Federacji Rosyjskiej. Wojna toczy się 2000 km od Gdańska, dlatego wydarzenia te, jak i charakter konfliktu uświadamiają potrzebę bycia przygotowanym w przypadku nagłego zagrożenia w rejonie Morza Bałtyckiego. Z analizy dostępnych w Internecie materiałów wynika, że: „Istniejące schrony zapewniają ogółem zaledwie 2,86% potrzeb w zakresie miejsc ochronnych w skali kraju, z czego wynika, że w przypadku konfliktu zbrojnego istnieje 28 687 budowli, których całkowita pojemność to 1 135 239 miejsc ochronnych, więc nie każdy Polak będzie mógł liczyć na miejsce w budowli ochronnej"¹. A co z resztą ludności?

Specjalnie opracowana aplikacja mobilna ma na celu umożliwienie przetestowania sposobów reagowania w sytuacji bezpośredniego zagrożenia życia, wynikającego z działań wojennych lub ataku terrorystycznego. Aplikacja w oparciu o możliwość śledzenia położenia użytkownika w mieście udziela kolejnych komend i zadań przewidzianych przez oficjalne procedury, wskazuje kierunek, gdzie należy udać się. Podstawowym celem jest odnalezienie i dotarcie do schronu w wyznaczonym czasie ostrzegawczym. Jest to czas, jaki posiada użytkownik na dotarcie do bezpiecznego miejsca, od momentu odpalenia przez wroga broni do momentu jej eksplozji w danym rejonie.

Obecnie nie ma bezpośredniego zagrożenia dla Polski, dlatego instrukcja ma charakter wyłącznie zapobiegawczy i edukacyjny. Biorąc przykład z bliskiego sąsiada - Litwy, którego Ministerstwo Obrony wydało w tym roku oficjalny poradnik pt. „Co robić w wypadku wojny - poradnik dla mieszkańców Litwy”, Wyrzykowski pragnie podnieść świadomość społeczeństwa o możliwych formach zagrożenia i zadać pytanie: czy państwo myśli o bezpieczeństwie obywateli? Terrorysty, prowokacje i wojna nie mogą nas zaskoczyć!

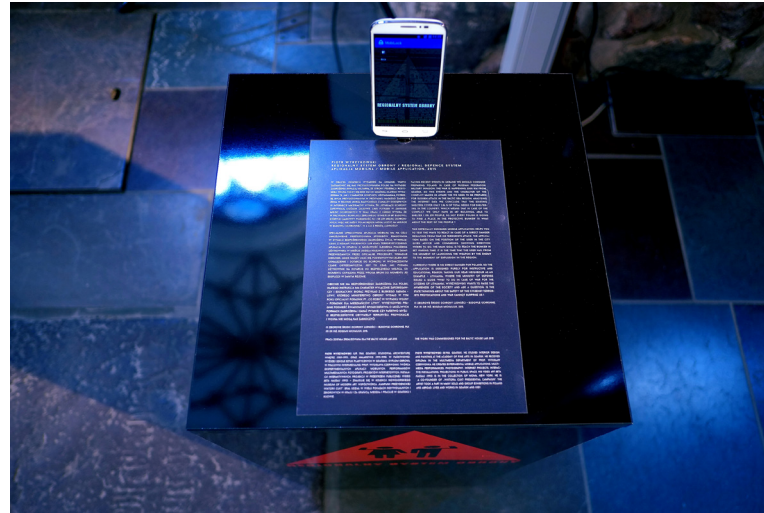
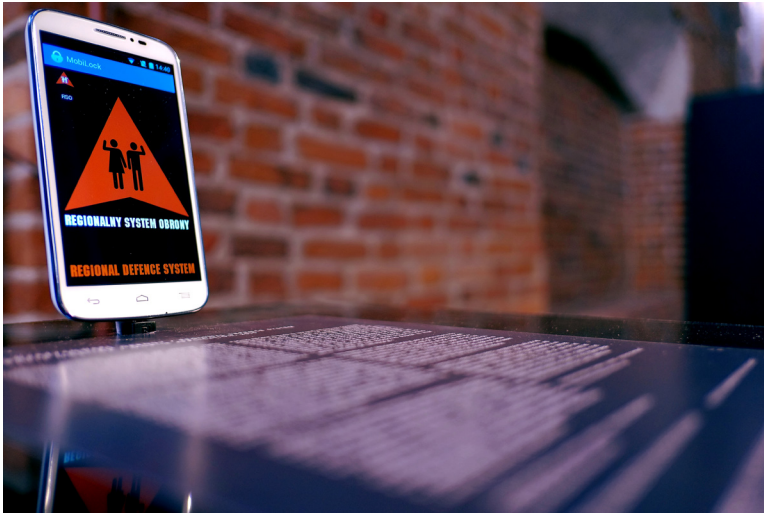
Praca została zrealizowana dla „The Baltic House Lab 2015”

¹ Zbiorowe środki ochrony ludności - budowle ochronne, płk (r) dr inż. Bogdan Michailiuk, 2015.

Piotr Wyrzykowski (b.1968, Gdańsk). Studied interior design and painting at the Academy of Fine Arts in Gdańsk. He received his diploma in the Multimedia Department of Prof. Witosław Czerwonka. He creates experimental mobile applications, multi-media performances, photography, the Internet projects, interactive installations, and projections in public space. His video art "Beta Nassau" (1993) is in the collection of MoMA, New York. Co-author of "President Compain of Wiktorii Cukt". Wyrzykowski has taken part in many solo and group exhibitions in Poland and abroad. He lives and works in Gdańsk and Kiev.

Piotr Wyrzykowski (ur. 1968, Gdańsk). Studiował Architekturę Wnętrz (1989-1991), oraz Malarstwo (1991-1995) w Państwowej Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych w Gdańsku. Dyplom obronił w Pracowni Intermedialnej prof. Witosława Czerwonki. Twórca eksperymentalnych aplikacji mobilnych, performansów multimedialnych, fotografii, projektów internetowych, instalacji interaktywnych, projekcji w przestrzeni publicznej. Wideo „Beta Nassau” (1993) znajduje się w kolekcji nowojorskiego Museum of Modern Art. Współtwórca „Kampanii Prezydenckiej Wiktorii Cukt”. Brał udział w wielu pokazach indywidualnych i zbiorowych w kraju i za granicą. Mieszka i pracuje w Gdańsku i Kijowie.

PROGRAM REZYDENCYJNY: LABORATORIUM EKO WYSPY - GDAŃSK /
ARTIST-IN-RESIDENCE PROGRAME: ECO ISLAND LAB GDAŃSK

Stine Avlund & Oleg Koefoed, Cultura21, Dania

ARTIST-IN-RESIDENCE
 PROGRAMME:
 ECO ISLAND LAB GDAŃSK

Stine Avlund and Oleg Koefoed,
 Cultura21, Denmark

We were invited to work on a continuation of our project "Eco Island", previously taking place in Copenhagen in 2014.

The first project being local to our own homes, had its emphasis on exploring and mapping. With local participants, we created hand drawn vision maps and went on explorative dialogue walks resulting in shared drawings, as well as ideas to go further with living sustainably in our city. It gave a stronger sense of connection to the place where we are living, and the knowledge offered by each participant involved began the formation of a base of trust for further collaboration.

Making and place

For "Eco Island Lab" in Gdansk we focused on collaboratively making, and on building in physical material relating to site-specific questions and conditions. In this practical manner, we explored possible co-inhabiting processes in the city through themes and questions relating to water and vulnerability. The outset for our making process was that of building an island that would be able to stay on water, carry people and other possible life forms, both in its process of becoming and its mode of being, and be able to interact with its surroundings and inhabitations.

During our stay in Gdansk, we worked on several occasions with children and youth, as well as with local cultural practitioners, on exploring the neighbourhood, collecting material, dialogues on living in the harbour city, and building the actual platforms for the island.

After we left, Gdansk-based artist and philosopher Monika Górka carried out workshops with children and senior citizens, developing inhabitations of the platforms to form e.g. "Dream Island" and "Gdansk Delikatess". The result of these processes was exhibited in the canal next to the Old Town Hall in the centre of Gdansk, in September, and a model was exhibited in the St John's Centre as part of "The Baltic House Lab

PROGRAM REZYDENCYJNY: Stine Avlund & Oleg Koefoed, 48
 LABORATORIUM EKO WYSPY Cultura21, Dania
 - GDAŃSK

Zostaliśmy zaproszeni, aby kontynuować projekt „Eko Wyspa”, który uprzednio został zrealizowany w Kopenhadze w roku 2014.

To był nasz pierwszy projekt, realizowany w naszych rodzinnych miastach w Danii, koncentrując się na eksploracji i rozpoznaniu otoczenia. Przy udziale miejscowych osób, stworzyliśmy odręczne mapy-wizje, a następnie rozpoczęliśmy badania „dialogi spacerowe”, w trakcie których wymieniliśmy się rysunkami, oraz pomysłami by jeszcze skrupulatniej zgłębić zagadnienie podtrzymywania ciągłości życia w mieście. Dało nam to poczucie silniejszego związku z miejscem, w którym żyjemy, a także wzbogaciło naszą wiedzę dzięki każdemu z uczestników programu i tworzącej się podbudowie dla dalszej współpracy, opartej na wzajemnym zaufaniu.

Tworzenie i miejsce

Pracując nad „Laboratorium Eko Wyspy” w Gdańsku skupiliśmy się na tworzeniu kolektywnym i na budowaniu w materiale fizycznym, działania do miejsca (*site-specific*). W ten praktyczny sposób, dogłębnie poznaliśmy możliwe procesy kohabitacji w mieście, odnajdując tematy i stawiając pytania odnoszące się do wody i jej subtelnej delikatności. Na początku zbudowaliśmy wyspę, która byłaby w stanie utrzymać się na wodzie i dźwigać na swej powierzchni ludzi i inne możliwe formy życia, zarówno w trakcie jej formowania, jak i na etapie, gdy była już ukończona; musiała też spełniać warunek interakcji z otoczeniem i mieszkańcami.

W trakcie pobytu w Gdańsku mieliśmy kilkakrotnie okazję pracować z dziećmi i młodzieżą, a także z działaczami z obszaru lokalnej kultury, penetrując przy okazji tajniki okolicy, zbierając materiały, dialogując na temat życia w dzielnicy portowej – przy tym cały czas budowaliśmy platformy, na których osadziliśmy wyspę.

Po naszym wyjeździe, gdańska artystka i filozofka Monika Górka przeprowadziła warsztaty z dziećmi i seniorami, rozbudowując „obszary mieszkalne” na platformach, tak by powstały takie dzielnice jak „Wyspa Marzeń” czy „Delikates Gdański”. Rezultatem naszych działań była platforma zwodowana w centrum Gdańska na

2015" exhibition. This model also included 4 action-reflection cards, building on the themes of: Migrate, Care, Inhabit and Pass.

It was very clear to us that many of the things we had done in Copenhagen would have been useful in Gdansk as well. The processes of mapping and sketching while seeking to understand the possibility of the "Eco Island", are as important as the process of building and creating. We also tried to involve experts on water quality and urban gardening in the process, but fighting against limited time.

Learnings and future islands

The residency was an opportunity for us to develop further on methods, processes and tools in the "Eco Island Lab". Besides the learnings of the place the people and the living conditions for the island lab in this particular condition and the particular questions this raised. For our intention of making new versions of the "Eco Island" at other locations there is some notions we will want to apply forwardly. To secure the quality of the process, certain elements need to be in place: identifying key local co-owners of the project; knowing where we will be able to work on water - and how this can be participatory as early as possible; focus on material creation early on and in ways that create a common language, time to build, and strong aesthetic expressions; run common processes that create bonds between participants. "Eco Island" is a project highly dependent on its local co-creators, but also depends on a strong transmission of experience and concept from the "Eco Island" team. The team wishes to work for the creation of an island that may outlive the project and be of value to local partners and island co-owners.

kanale Raduni, obok Ratusza Staromiejskiego. Jej makietę pokazano w Centrum Św. Jana jako część wystawy „The Baltic House Lab 2015”. Model „Eko Wyspy” przeniesiono też na cztery karty gry-refleksji w kontekście tematów: Migrować, Troszczyć się, Zamieszkiwać i Przemijać.

Oczywiste było, że wiele z pomysłów, które pojawiły się w Danii, będą pomocne również w Gdańsku. Proces tworzenia mapy i szkicowania w trakcie, gdy próbujemy rozszyfrować możliwości, jakie stwarza „Laboratorium Eko Wyspy”, okazały się tak samo istotne jak fizyczne budowanie i tworzenie. Próbowaliśmy też zaangażować specjalistów od jakości wody i ogrodnictwa miejskiego, ale musieliśmy niejako zмагаć z presją ograniczających nas ram czasowych.

Nauki na przyszłość i kolejne wyspy

Pobyt rezydencyjny pozwolił na dalsze rozwijanie metodologii, procesu i narzędzi w budowaniu „Eko Wyspy”. Poza wieloma aspektami, których nauczyliśmy na temat miejsca, ludzi i warunków życia na wyspie-laboratorium, gdańska wyspa ujawniła swoje specyficzne uwarunkowania, które zrodziły konkretne pytania. Planując kolejne wersje „Eko Wysp” w innych miejscach, odkryliśmy, że chcielibyśmy zastosować rozwiązania dla opracowanych już zagadnień. Aby zapewnić bezpieczeństwo procesowi musimy mieć wiedzę co do elementów występujących w danym miejscu: klucz identyfikacyjny współwłaścicieli projektu, wiedzę, gdzie będziemy mogli pracować na wodzie, i co zrobić, aby nasz projekt mógł szybko przeistoczyć się w działania partycypacyjne. Widzimy konieczność wczesnego przejścia do materialnego aspektu działania i odpowiedzi na pytanie: jak działać by stworzyć wspólny język. Musimy zagwarantować sobie czas na zbudowanie wyspy i zadbać o jej estetykę; wreszcie - wiedzieć, jak sterować procesami wspólnej codzienności, by stworzyć więzy między uczestnikami. „Eko Wyspa” jest projektem zależnym od lokalnych współpracowników, od zdolności do efektywnego przekazywania doświadczeń i pomysłów pośród członków zespołu pracującego nad „Eko Wyspą”. Zespół dąży do stworzenia wyspy, której żywotność sięgnie poza fazę samej realizacji projektu, a wyspa okaże się wartością dla miejscowych partnerów i jej współwłaścicieli.

An island in its essence can be understood as a living system which has sustainable development intrinsically inscribed. What I understand by “sustainable” here is all of the actions here as components of the system and giving them equal priority. Therefore, instead of analysing the process of sustainable development, I decided to turn the participants’ attention to the issue of “the domestication of the island”. In other words: the creation of such a place would guarantee all of the processes which a given participant expects to happen. The key activity was to elicit interest and ensure a group of constant participants of different ages in order to be able to observe the expectations of each age group, as well as each particular participant, in inter-generational dialogue, the expectations being: aesthetical, epistemological, cultural, and social. To define this type of outlook, one needs practical methods for working through games. A joint game, entertainment, is a factor which develops one’s personality and imagination, as well as helps to develop relationships and build mutual confidence.

Having evaluated available workshop tools, which fall within the idea of upcycling, I proposed five areas of activity as TRASH_forming¹ for the workshop participants, i.e. meeting 1: WE ARE WEAVING – elderly people; meeting 2: WE ARE BUILDING – children aged 6-14; meeting 3: WE ARE ENLIVENING – children aged 6-14 and elderly people; meeting 4: WE ARE DOMESTICATING – children aged 6-14 and volunteers from among the elderly people; meeting 5: WE ARE CO-OPERATING – children aged 6-14.

I drew a few pedagogical conclusions, having completed the laboratory-workshop:
An analysis of each participant’s attitude to a closed space of a strictly determined border. It is very important to continue further analysis of the participants’ attitudes to the closed space with borders. Children treated the island as a shelter, while adults as an oasis of tranquillity. I assume that the adults had already inhabited/made their homes in many different places,

Wyspa w swojej istocie może być rozumiana jako żyjący system, który zakłada w sobie zrównoważenie. Przez zrównoważenie rozumiem branie pod uwagę wszystkich składowych akcji i możliwość oszacowania dzięki temu reakcji – przy jednoczesnym traktowaniu na równi wszystkich z poszczególnych składowych reakcji jako tych kluczowych. Dlatego zamiast analizować proces zrównoważonego rozwoju, postanowiłam skierować uwagę uczestników warsztatów na „udomowienie wyspy”. Czyli stworzenie takiego miejsca, które umożliwi realizację wszystkich oczekiwanych przez danego uczestnika procesów. Kluczowym działaniem było zainteresowanie i zorganizowanie stałej grupy odbiorców, zróżnicowanej wiekowo, aby poprzez międzypokoleniowy dialog śledzić oczekiwania każdej z grup i każdego z uczestników z osobna: estetyczne, epistemologiczne, kulturowe, społeczne. Do określenia tego typu spojrzeń potrzebne są praktyczne metody pracy z grupą poprzez zabawę. Wspólna zabawa jest czynnikiem rozwijającym osobowość, wyobraźnię, nawiązującym relacje, budującym zaufanie.

Po oszacowaniu dostępnych narzędzi warsztatowych wpisujących się w ideę upcyclingu zaproponowałam pięć obszarów działań w ramach TRASH_forming¹ dla uczestników warsztatów: 1. spotkanie: TKAMY – osoby starsze; 2. spotkanie: BUDUJEMY – dzieci w wieku 6-14 lat; 3. spotkanie: OŻYWIAMY – dzieci w wieku 6-14 lat oraz osoby starsze; 4. spotkanie: UDOMOWIAMY – dzieci w wieku 6-14 lat oraz chętne osoby starsze; 5. spotkanie: WSPÓŁDZIAŁAMY – dzieci w wieku 6-14 lat.

Spostrzeżenia natury pedagogicznej z przeprowadzonego laboratorium społecznego:
Analiza stosunku uczestnika do przestrzeni o zamkniętej i określonej granicy. Bardzo istotne jest dalsze analizowanie podejścia uczestników do zamkniętej granicą przestrzeni. Dzieci traktowały wyspę jako schronienie, natomiast dorośli jako oazę spokoju. Zakładam, że osoby dorosłe zamieszkiwały/udomowiały już wiele różnych miejsc, tymczasem dzieci jeszcze nie rozumiały co znaczy zadomowić się w danym miejscu. Kontynuując, dzieci i dorośli

while the children had yet not come to understand what it meant to settle down and feel at home in a given place. Furthermore, the children and the adults interpreted the theme of "becoming domesticated" differently, also because of their own priorities. Children were concentrated on playing games, colours and/or animals. Adults, however, debated about such issues as hanging laced curtains in windows or a hammock for rest. The participants of the laboratory engaged in the project in their individual, specific ways, creating small islands within their minds. During the workshop, the participants became "islandised", each of them formulating their individual understanding of the island.

What is important in the formula of the project is development - it has the shape of a laboratory. Consequently, the process itself becomes the most important, not the objective of activities. The entire workshop was accompanied by a specific case study. Its beginning was in Copenhagen | Amager where "the island" was not actually built, but only analysed. On the basis of that experience, the Gdańsk group of many generations who participated in the workshop had the opportunity to "domesticate" rafts, made using the upcycling² method, and launch them on water. This project is continually on tour, now going to a third city on the sea - to remain close to water - Helsinki. What course will it take in the future? Will it come back to Gdańsk?

¹ TRASH_forming - alludes to the English word "transforming". It denotes a creative (culturally, socially and economically) way of thinking about the recycled use of various materials. Its meaning is associated with the idea of sustainable living, where an object created by means of recycling has a higher value than a completely new object - thanks to the fact that the object is preserved in the cycle of use, instead of being subject to destruction.

² Upcycling - a form of recycling refuse in such a way that the final/received product has a higher value than the used recycled resources. This process permits both a reduction in the amount of refuse and the amount of material used in the original production. (cf. Wikipedia)

zdecydowanie odmiennie interpretowali hasło „udomowienia się”, również ze względu na swoje priorytety. Dzieci skupiły się na zabawach, kolorach, czy zwierzętach. Natomiast dorośli rozważali zawieszenie firanki w oknie, czy hamaku do wypoczynku. Uczestnicy laboratorium na swój sposób zaangażowali się w projekt, tworząc małe wyspy w sobie. W trakcie warsztatów jego uczestnicy „uwypowili się”, tworząc indywidualne sposoby rozumienia w y s p y.

Istotną w projekcie jest przyjęta formuła rozwoju - ma ona kształt laboratorium. Tym samym najważniejszy staje się proces, a nie cel działań. Całym warszatom towarzyszy specyficzne studium przypadku. Jego początkiem była Kopenhaga | Amager, gdzie „wyspa” nie została jeszcze zbudowana, lecz przeanalizowana. Korzystając z tego doświadczenia - gdańska, międzypokoleniowa grupa uczestników warsztatów miała szansę udowodnić i zwodować tratwy stworzone metodą upcyclingu². Teraz projekt wędruje do trzeciego nadmorskiego miasta - by wciąż być blisko wody - Helsinek. Jaki kurs obierze dalej? Czy wróci do Gdańsk?

¹ TRASH_forming - (z: trash - śmieci, forming - formowanie) nawiązuje do angielskiego słowa transforming. Określa twórczy (kulturowo-społeczno-gospodarczy) sposób myślenia o wtórnym wykorzystywaniu niepotrzebnych surowców różnego typu. Wiąże się w znaczeniu z ideą sustainable living, gdzie przedmiot wytworzony na drodze wtórnie użytych elementów ma wyższą wartość niż kompletnie nowy przedmiot - z racji zachowania przedmiotów w obiegu, a nie ich destrukcji.

² Upcycling - forma przetwarzania wtórnego odpadów, w wyniku którego powstają produkty o wartości wyższej niż przetwarzane surowce. Proces ten pozwala zmniejszyć zarówno ilość odpadów, jak i ilość materiałów wykorzystywanych w produkcji pierwotnej. (źródło: Wikipedia)

Uwypowiliśmy się! WE ISLANDED OURSELVES!

Każda akcja ma znaczenie.
- w murle #actionphilosophy
- Stine Arlund, Oleg Koefoed

Kto rozumie dzieci - szelma.

Wyspa Skarbców

Wielki ze Stoty ogólny

Filozofia jest uprawą ducha.
Cultura animi philosophia est.
- Cyroen

Logika zaprowadzi Cię z punktu A do B.
Wyzwolona zamierza Cię uwiesić.
- Albert Einstein

Kartusia (Fizjoterapeuta)

Sen na jawie

Wodospad z karkoci

Stonęgni ze skarbcami

Krokiel na hamaku

Gołaskie chowatekoy

Wzrosz miłośni

Olno z fivorokis

„Chodili tyśi kłódkami, słuchając, malując dzieci.
Ja bym przetrwała. Dużo od razu myślałam o bezcieleństwie.
Jak te dzieci, które słyną, są one od miłości.”
- Krystyna, uczestniczka warsztatów

Laława, morska

Materiały użyte do zbudowania i udomowienia trasy:
stare tkaniny, plastikowe butelki, koszałki, stare
palety, drewniane skrzynki, sznury, ziemia do kwiatów,
sezonowy wrosc, stare folie do pakowania, sznury, ta-
samienie, szoki i pianki, szalczki LED, osobne wstaki,
czepki plastikowe, drewniana opaska, drzewo

To my zbudowaliśmy Eko Wyspy:
Maria, Barbara, Renia, Krystyna, Ewa, Jurek, Jacek,
Andrzej, Jola, Maria, Jola, Jerry, Stefan, Zbyszko,
Tytus, Magda, Maciek, Michał, Natasa, Oleg, Agnieszka,
Anna, Magda, Alicja, Monika, Stine, Oleg, Marta, Jola,
Julka, Michał

A starting point for developing the artwork were material forms of memory, with a special focus on private expositions, spontaneously arranged by people at their homes (secret memory boxes, home exhibitions of private treasures, souvenirs or tea services). These home collections are fragile and vulnerable, as their lifetime usually is limited by the lifetime of the memory keepers, who recognize the stories behind these strange configurations of items. Alongside with this concept I was interested in further exploring of the forms of sharing – sharing of the stories, the private treasures, and the memories – which is an essential element of emerging urban networks and communities. Drawing on the tradition of the Cabinets of Curiosities (a Renaissance form of keeping and exposing collections of uncategorized wonders) and its later transformation to the secretaries and sideboards, which provided a home place for private expositions sought to arrange a furniture, which would serve both as a space for exposing the private treasures and as a place for sharing the items with the others. The interconnection between private memories and need in communication, between spontaneous home expositions and public space required a design solution, which would keep things private and public at the same time, but in dynamic way. It had to be elements that encourage visitors to explore private treasures and to contribute by taking the items out of the furniture and leaving theirs items instead. On the later stage of the preparation to the exhibition, Gdansk-based designers Grupa Gdyby contributed in the artwork "Findings and Sharings" by developing a design solution for the object (furniture for sharing). By combining transparent and movable wooden elements, Grupa Gdyby provided the visitors with the possibility to explore the private exhibitions more actively.

An exposed collection of the private wonders can be "read" as a self-portrait of its owner. I arranged a starting collection of wonders on the base of my own home collections: sea-shells, replicas of old maps, small glass beads and balls, books, tiny wooden and ceramic sculptures of the animals, and small

Punktem wyjścia dla stworzenia pracy były materialne formy pamięci, a większość mojej uwagi skupiła się na wystawach prywatnych, organizowanych przez ludzi we własnych mieszkaniach (sekretnie szkatułki pamięci, domowe wystawy prywatnych skarbów, pamiątki-suwenery, czy serwisy herbaciane). Te domowe kolekcje są kruche i wrażliwe, a czas ich istnienia – z reguły ograniczony trwałością pamięci ich posiadaczy, zdolnych rozpoznać historie skryte za owymi dziwnymi konfiguracjami przedmiotów. Wraz z tym pomysłem, rozwinęła się we mnie chęć dalszego zgłębiania form dzielenia się – dzielenia się historiami, prywatnymi skarbami i wspomnieniami, co jest zasadniczym elementem tworzących się siatek miejskiej tkanki i społeczności. Zaczerpnąwszy z tradycji „Gabinetów Osobliwości” (renesansowej formy przechowywania i eksponowania kolekcji nieskategoryzowanych dziwów) i ich późniejszej transformacji do postaci sekretarzyków i etażerek, zapewniających domostwom przestrzeń dla prywatnych wystaw, poszukiwałam takiej aranżacji wyposażenia wnętrza, która zapewniłaby jednocześnie przestrzeń wystawienniczą dla prywatnych skarbów, jak i miejsc, gdzie można współdzielić te skarby z innymi. Współzależność między prywatnymi wspomnieniami a potrzebą komunikacji, między spontanicznością wystaw domowych a przestrzenią publiczną domagała się zaprojektowanego rozwiązania, które zachowałoby jednocześnie aspekt prywatny i publiczny, zachowując jednocześnie dynamikę. Zatem, potrzebne były elementy, które zachęcałyby widza do eksploracji prywatnych skarbów oraz do twórczego współdziałania poprzez zabranie jakiegoś elementu wystawy z mebla, a zostawienie w zamian czegoś swojego. W późniejszym stadium przygotowań do wystawy, zespół gdańskich projektantów Grupa Gdyby, wspomógł tworzenie pracy „Morskie znaleziska”, opracowując architektonicznie projekt całości. Dzięki połączeniu ruchomych elementów przezroczystych i drewnianych, Grupa Gdyby dała widzowi możliwość aktywniejszego wglądu w prywatne ekspozycje.

Wystawioną kolekcję prywatnych dziwów można „odczytać” jako autoportret właściciela. Kolekcję wyjściową zaaranżo-

boxes with adornments were taken from my home place. During the exhibition, the collection of wonders was open for modifications. Visitors were invited to contribute to the collection by taking or / and leaving the items by the description of the artwork. Spontaneous collages of items, formed by the visitors of the exhibition, meant to be a form of collective self-portrait. This element of collective spontaneity brings a parallel with a sea, which brings and takes items to/from the seashore. At the end, the collection of wonders included new objects, like porcelain teacup, candles, new tiny sculptures, fossils and adornments, while the items, included into the primarily configuration, were taken by the visitors (one of few items left was a heavy collection of "The Chronicles of Narnia" by C. S. Lewis). There is a chance, that the items, taken by the visitors, now are included into visitor's home collections of wonders. For me, the amazing thing was that the final configuration of the wonders included the items, which were exact copies of those treasures I keep at home and which I did not include into the exhibition (e.g. ammonite and a small figure of grey fox alongside with new seashells). These items were brought and left by the visitors, and it might be, that a primarily configuration of the objects pre-programmed the further development of the collective cabinet of wonders.

Another aspect of the artist-in-residence visit was a possibility to explore not only the space of the exhibition (St. John's Centre), but also to learn about the unique neighbourhood of Nowy Port (Gdansk), where the residency took place. After the activities of the port were reduced, the neighbourhood has declined. However, with several generations of residents living in the same houses, a fabric of social interconnections is still strong there. The neighbourhood is lucky to have a photographer and activist Piotr Połoczański, who collects and reproduces the stories and the memories of the neighbourhood. Nowy Port itself contributed into the explorations of the topic of materiality and fragility of the private and collective forms of memory. We had a chance to cooperate with Piotr, running a workshop

wałam na bazie bibelotów zgromadzonych w moim rodzinnym domu: muszle morskie, repliki starych map, niewielkie szklane koraliki i kule, miniaturowe rzeźby zwierząt z drewna i ceramiki, a także pudełeczka z ozdobami. W trakcie wystawy, ta kolekcja dziwów była „otwarta” na modyfikacje. Zachęcałam zwiedzających by wnieśli w nią swój wkład zabierając lub zostawiając jakieś z jej elementów. Pomyślałam, że owe spontaniczne kolaże przedmiotów stworzone przez widzów wystawy będą stanowić ich zbiorowy autoportret. Taki czynnik zbiorowej spontaniczności jest w pewien sposób podobny do morza, które przynosi i zabiera rozmaite przedmioty z brzegu. Ostatecznie, moja kolekcja dziwów wzbogaciła się o nowe przedmioty, np. porcelanowe filiżanki, świece, nowe figurki, skamieliny i ozdoby, a dziwy z pierwotnej konfiguracji rozproszyły się pośród zwiedzających (jednym z nielicznych oryginalnych eksponatów, jaki pozostał była ciężkie tomy „Opowieści z Narnii” C.S. Lewisa). Jest wielce prawdopodobne, że eksponaty zabrane przez widzów zasilają teraz ich własne, domowe zbiory cudów. Dla mnie niezwykle zadziwiający był fakt, że w finalnym kształcie ta wystawa cudów, zawierała eksponaty stanowiące wierne kopie przedmiotów, które pozostawiłam w domu, nie umieściwszy ich ostatecznie na wystawie! (np. amonity, figurka popielatego lisa i niedawno zgromadzone muszle). Te przedmioty widzowie zabierali i przyносили na wystawę - być może pierwotny sposób zaaranżowania eksponatów determinował dalszą ewolucję tego zbiorowego „gabinetu osobliwości”.

Kolejnym aspektem mojego pobytu w Gdańsku była nie tylko możliwość eksploracji przestrzeni wystawowej (Centrum Św. Jana), ale możliwość zapoznania się z niezwykłą dzielnicą Gdańska - Nowym Portem, czyli miejscem, gdzie odbył się mój pobyt studyjny. Kiedy zmaląła aktywność portu, dzielnica podupadła. Niemniej, kilka pokoleń mieszkańców, którzy żyjąc wciąż w tych samych domach, tworzą silną tkankę społecznych współzależności. To wielkie szczęście dla dzielnicy, że ma takiego fotografa jak Piotr Połoczański, który zbiera i powiela historie oraz wspomnie-

on urban explorations and urban mapping for schoolchildren from Lithuania, who came to visit Nowy Port.

During the artist-in-residence visit, it became possible to get in touch with other activists, who work with the neighbourhoods communities in Gdansk, to learn about their methods and to discuss possibilities for cooperation. These contacts may contribute into sustainability of some of the initiatives, developed for the exhibition. For example, Rita Jankowska, who develops participatory cultural project with a group of seniors, showed her interest in further implementation of the furniture for sharing, which can be used as a tool for sharing the memories in the local community. Thus, besides providing a space and resources for the development of the artwork, "The Baltic House Lab 2015" artist-in-residency programme contributed to the development of the Baltic network between institutions and individuals by providing a possibility to cooperate with local makers, photographers and activists. On the base of developed contact, new cooperative initiatives, focused on the cultural development of the neighbourhoods, may emerge.

The involvement of the local communities into preparatory stage of the artwork might provide a perspective for reconceptualization of the role of exhibitions, which become a platform for cooperation between an artist, local activists, and local communities. In this context, a curator becomes a mediator, who designs the cooperative network, which involves both local and regional resources and which is instrumental in addressing both global and regional issues alongside with very practical local questions.

nia z dzielnicy. Sama dzielnica Nowego Portu znacznie wzbogaciła analizę zagadnień materialności i kruchości prywatnych i zbiorowych form pamięci. Mieliśmy wszyscy okazję współpracować z Piotrem, prowadząc warsztaty na temat eksplorowania tkanki miejskiej i tworzenia mapy miasta dla dzieci z litewskich szkół.

Ponadto w trakcie pobytu spotkałam się z innymi aktywistami, którzy pracują na rzecz społeczności lokalnych w Gdańsku; zapoznałam się z ich metodami i omówiłam możliwości współpracy. Te kontakty mogą istotnie wspomóc kontynuację i ciągłość niektórych inicjatyw zrodzonych w trakcie wystawy. Na przykład: Rita Jankowska, pracująca nad partycypacyjnym projektem kulturalnym dla grupy miejscowych seniorów, zainteresowała się dalszym wykorzystaniem mebla, który służył do współdzielenia się wspomnieniami wśród lokalnej społeczności. Stąd, oprócz stworzenia przestrzeni i zasobów dla powstania dzieła sztuki, moja wizyta rezydencyjna w ramach „The Baltic House Lab 2015” przyczyniła się do rozwoju bałtyckiej sieci między instytucjami, jak i indywidualnymi osobami, stwarzając możliwość współpracy z miejscowymi twórcami, wytwórcami i działaczami. Nowe inicjatywy, skupiające się na rozwoju kulturalnym środowisk lokalnych, mogą pojawić się na bazie nawiązanych kontaktów.

Zainteresowanie środowisk lokalnych przygotowawczym stadium dzieła artystycznego może otworzyć perspektywę rekonceptualizacji roli wystaw, które stają się platformą współpracy między artystą, miejscowymi działaczami i lokalną społecznością. W tym kontekście, kurator staje się mediatorem, projektującym kształt współpracy nad dziełem, które angażuje zarówno zasoby lokalne, jak i regionalne. Staje się narzędziem w podejmowaniu zagadnień zarówno globalnych, jak i regionalnych, dotycząc jednocześnie mogących się pojawić, bardzo praktycznych kwestii środowiska lokalnego.

WIOSNY LUDÓW

Reshtki (Maria Ostrowska, Sara Podwysocka)

As a group called Reshtki we deal with, among other things, design and installations in urban spaces, always using recycled materials. Within "The Baltic House Lab 2015" framework, we designed and made urban furniture, which organise a common space of Wiosny Ludów street. The project assumed consultations and co-operation with the inhabitants of a tenement house, located in the direct vicinity of one of the city's green squares.

During these consultations we had several meetings with the inhabitants. After the first one, we knew what their expectations, plans and wishes were for the place in question. One of the proposals was to build a playground there which, unfortunately, proved infeasible, firstly because of safety reasons and secondly finances. Taking into account the knowledge gained about the preferences of the inhabitants, along with urban and financial limitations, we designed urban furniture, "smuggling" into them some "playful" elements. We created 4 objects: a table and two benches, along with a platform. While the table and benches were a standard proposal, the platform - its shape alluding to a raft - raised the most interest and enthusiasm. You can comfortably lie down on it, lean against it and read a book, sunbathe and get a tan, or even play in the tunnel located under it. Our main goal was to make the whole project in accordance with the idea of sustainable development, so they were created from recycled materials.

We wanted our design to be as practical and functional as possible, while also bearing certain symbolism, for example, with regard to the materials used, construction and colour palette. Making references to the surrounding cityscape - the former of the premises Gdańsk Shipyard, which can be viewed from the square, we decided to apply elements of an industrial appearance. Thus, we used traction poles as construction elements of the furniture, and made the seats using second-hand wooden planks. An important element in the construction of the platform is a perforated sewage pipe, 80 cm in diameter - a leftover from a near-by building site. The platform

Jako Grupa Reshtki zajmujemy się między innymi projektowaniem i realizacjami w przestrzeniach miejskich zawsze z wykorzystaniem materiałów z odzysku. W ramach „The Baltic House Lab 2015” zaprojektowałyśmy oraz wykonałyśmy meble miejskie, które organizują wspólną przestrzeń przy ulicy Wiosny Ludów. Projekt zakładał konsultacje i współpracę z mieszkańcami kamienicy znajdującej się w bezpośrednim sąsiedztwie zielonego skwerku miejskiego.

W ramach konsultacji odbyłyśmy kilka spotkań z mieszkańcami. Po pierwszym wiedziałyśmy jakie są oczekiwania, plany i życzenia dotyczące tego miejsca. Jednym z nich było zbudowanie placu zabaw, co niestety zarówno ze względów bezpieczeństwa, jak i finansowych było niemożliwe do zrealizowania w tym miejscu i w ramach niniejszego projektu. Uwzględniając zdobytą wiedzę odnośnie preferencji mieszkańców, jak i ograniczenia urbanistyczne i finansowe, zaprojektowałyśmy meble miejskie przemycając w ich konstrukcji pewne „elementy zabawowe”. W ramach projektu powstały 4 obiekty: stół, dwie ławki, oraz platforma. O ile stół i ławki pełnią standardową funkcję o tyle, nawiązująca swoim wyglądem do tratwy, platforma wzbudziła najwięcej entuzjazmu i zainteresowania. Można się na niej wygodnie położyć, oprzeć, poczytać książkę, poopalać, a także pobawić w umieszczonym pod nią tunelu. Głównym założeniem było, aby wszystkie obiekty były zgodne z ideą zrównoważonego rozwoju i zostały stworzone z materiałów pochodzących z recyklingu.

Projekt w zamierzeniu miał być jak najbardziej praktyczny i funkcjonalny, ale też nie pozbawiony pewnej symboliki, chociażby w odniesieniu do użytych materiałów, konstrukcji czy kolorystyki. Nawiązując do otaczającego krajobrazu - dawnych terenów Stoczni Gdańskiej, na którą ze skwerku rozpościera się widok - postanowiłyśmy wykorzystać do budowy elementy o charakterze industrialnym. Postawiłyśmy na słupy trakcyjne, które stanowią element konstrukcyjny mebli, natomiast do wykonania siedzisk wykorzystowałyśmy deski z odzysku. Istotnym elementem konstrukcji platformy jest perforowana rura kanalizacyjna o średnicy ok.

is situated in such a way that you can see a flowing river through the bore of the pipe, which additionally emphasises the connection the inhabitants have with water.

At a subsequent meeting, we showed our designs to the inhabitants, and they were received enthusiastically, all our proposals being accepted. The inhabitants were also invited to co-participate in the actual realisation of the project, and some of them declared their help. Having finished consultations, we embarked on production. Our project was pioneering and was a real challenge, especially from the logistical point of view. The poles were cut short, cleaned and painted. A beautiful, thick, several-dozen years old wood, received from an artist's atelier now under renovation, were adapted to a new function: a seat. Two of the house's inhabitants took part in this realisation, helping us with the preparation of the terrain and the assembly of the furniture pieces. To sum up - our work on this project took three and a half months.

The results of our undertaking are aesthetical and functional pieces of furniture, emphasising the links of the city with water. Our objects, thanks to their industrial character allude to the neighbouring shipyard premises, harmonising, at the same time, with the surrounding green area and water. The space, in the vicinity of Wiosny Ludów water tramway stop, was revitalised, gaining new, remarkable value.

The group Reshtki (Sara Podwysocka, Maria Ostrowska) was formed out of love and passion for recycling unwanted objects. These two female artists run workshops and make designs, giving a second life to refuse, always in accordance with the 3R principle: Reduce, Reuse, Recycle. The scope of their interests embraces ecology, social needs, urban space and good design, that is: aesthetics, functionality, comfortable use, and safety. Their driving force lies in their will to make reality more colourful, joyous, and attractive.

80 cm - odpad z jednego z okolicznych placów budowy. Platforma usytuowana jest w taki sposób, że w prześwicie rury widać płynącą rzekę, co dodatkowo podkreśla związek miasta i mieszkańców z wodą.

Na kolejnym spotkaniu sąsiedzkim przedstawiliśmy mieszkańcom projekty, które spotkały się z dużym entuzjazmem. Wszystkie nasze propozycje zostały zaakceptowane. Mieszkańcy zostali zaproszeni do współpracy również przy realizacji projektu, a część z nich zadeklarowała swoją pomoc. Po zakończeniu konsultacji przystąpiliśmy do produkcji. Projekt był pionierski i stanowił nie lada wyzwanie, szczególnie pod względem logistycznym. Słupy zostały przycięte, oczyszczone i pomalowane. Piękne, grube, kilkudziesięcioletnie drewno pozyskane z remontowanej właśnie pracowni artystycznej zostało przystosowane do nowej funkcji - siedziska. W realizacji udział wzięło dwóch mieszkańców kamienicy przy ul. Wiosny Ludów, którzy pomogli nam w przygotowaniu terenu i montażu obiektów. Podsumowując praca nad projektem trwała trzy i pół miesiąca.

Efektem przedsięwzięcia są estetyczne i funkcjonalne meble podkreślające związek miasta z wodą. Obiekty poprzez swój industrialny charakter nawiązują do sąsiadujących terenów stoczniowych, jednocześnie komponując się z otaczającą zielenią i wodą. Przestrzeń w pobliżu przystanku tramwaju wodnego Wiosny Ludów została zrewitalizowana, zyskując nową niebagatelną jakość.

Reshtki (Sara Podwysocka, Maria Ostrowska) to grupa powstała z miłości i pasji do przetwarzania niechcianych przedmiotów. Prowadzą warsztaty i projektują nadając drugie życie odpadom; zawsze podążając za zasadą 3R: Reduce, Reuse, Recycle. W polu ich zainteresowań znajdują się ekologia, potrzeby społeczne, przestrzeń miejska oraz dobry design czyli: estetyka, funkcjonalność, wygoda, jakość i bezpieczeństwo. Motorem ich działań jest chęć zmieniania rzeczywistości na bardziej wesołą, kolorową i atrakcyjną.

foto: photo: Maria Ostrowska

str. 49 photo: Matej Ostrowska

According to the general idea of the project 'The Baltic House Lab 2015' local activity in Wiosny Ludow street was based on two preconditions: social participation and sustainable development.

The participatory character of the project manifested itself in engaging the inhabitants of the neighbouring houses into the design process from the very beginning. The idea of the sustainable development was expressed by the designers' respect for the surroundings, developing the construction in the dialogue with the local community and using the recycled materials.

The activities were preceded by the pilot survey aimed not only at gathering information on what the inhabitants think about the design, but also at inviting them to the consultative meetings and establishing some rapport with them. The meetings were informal and were organized as picnics in the location of the future installation. At the first meeting the inhabitants were shown a draft concept of the new arrangement of the garden's space and were asked about their needs and expectations. Their opinion had been taken into consideration and so had their previous attempts to beautify their neighbourhood. Then the design was presented at the second consultative meeting with the inhabitants. The next stage was to involve them in the construction works. However, contrary to the promises made earlier, only two neighbours joined the team, which can be perceived as a failure of this particular activity. As the result, the process of building the installation was prolonged.

All in all the final effect satisfied all those inhabitants that at various stages and to various degree had been involved in the creative process. Those detached from it either did not care for it or did not like the materials used.

Zgodnie z ogólnymi ideami projektu „The Baltic House Lab 2015” lokalne działanie przy ul. Wiosny Ludów zostało oparte na dwóch założeniach: partycypacji społecznej i zrównoważonym rozwoju.

Partycypacyjny charakter projektu polegał na włączeniu mieszkańców pobliskich domów do współpracy już od samego początku na etapie projektowania. Natomiast idea zrównoważonego rozwoju została wyrażona w charakterze projektu, który przy poszanowaniu istniejącego otoczenia, korespondując z nim i biorąc pod uwagę zdanie lokalnej społeczności, został wykonany z użyciem materiałów z odzysku.

Działania rozpoczęły się od przeprowadzenia pilotażowej ankiety, której zadaniem, oprócz poznania opinii mieszkańców na temat projektu, było również nawiązanie z nimi kontaktu i zaproszenie ich na spotkania konsultacyjne. Spotkania miały charakter nieformalny, zorganizowano je w miejscu planowanych działań jako piknik dla mieszkańców. Na pierwszym spotkaniu przedstawiono mieszkańcom wstępną koncepcję nowej aranżacji przestrzeni ogródka, zapytano o ich potrzeby i oczekiwania. Po uwzględnieniu ich opinii i przy poszanowaniu dotychczasowych oddolnych działań w zakresie upiększania okolicy, przygotowano projekt do realizacji, który został zaprezentowany w czasie drugiego spotkania konsultacyjnego. Kolejnym etapem była próba włączenia mieszkańców w prace fizyczne przy realizacji projektu. Mimo wcześniejszych uzgodnień, mieszkańcy niechętnie włączyli się w te działania (tylko dwie osoby pomogły w pracach), co można uznać za niepowodzenie na tym etapie. Z tego powodu projekt został ukończony z opóźnieniem. Jego ostateczny kształt zyskał aprobatę tych mieszkańców, którzy od początku, mniej lub bardziej, włączyli się w działania. Dla pozostałych nie miał on znaczenia lub nie podobał się im ze względu na estetykę i zastosowane materiały.

The main result of the project was the new arrangement of the garden. New furniture was developed (the table with the benches and the platform) which will serve local community and passers-by walking along the Motława Canal.

Full version of the report is available at:
www.baltichouselab.com

Dominik Krzywiński – social researcher, graduate of sociology from the University of Gdańsk, post-graduate studies in the field of Communication and Media Culture, and PhD-level studies in Pedagogy and Political Sciences from the Faculty of Social Sciences of the University of Gdańsk. He is now finishing his PhD dissertation devoted to ecological conflicts as viewed by social pedagogy. He is experienced in quantitative research. He has participated in several research-and-animation projects, the goal of which are changes in a local community. He has published several scientific books. He has for years been linked with various social initiatives in the area of Gdańsk; member of the Management Board of the “Na Styku” Association.

Realizacja projektu doprowadziła do stworzenia nowej aranżacji przestrzeni ogródka. Powstały nowe meble miejskie (stolik z ławkami oraz platforma), które będą służyć okolicznym mieszkańcom i przechodniom spacerującym wzdłuż brzegu Motławy.

Pełen raport dostępny jest pod adresem
www.baltichouselab.com

Dominik Krzywiński – badacz społeczny, absolwent socjologii na Uniwersytecie Gdańskim, Podyplomowego Studium Komunikacji Społecznej i Kultury Medialnej oraz Studiów Doktoranckich z Zakresu Pedagogiki i Nauk o Polityce na Wydziale Nauk Społecznych UG, kończy pisać rozprawę doktorską poświęconą konfliktom ekologicznym w ujęciu pedagogiki społecznej. Posiada doświadczenie w prowadzeniu badań jakościowych. Uczestniczył w kilku projektach badawczo-animacyjnych, których celem była zmiana społeczna w lokalnej społeczności. Autor kilku publikacji naukowych. Od wielu lat związany z różnymi inicjatywami społecznymi na terenie Gdańska, członek zarządu Stowarzyszenia „Na Styku”.

NABRZEŻE ZBOŻOWE
OCEANIC FEELINGArtists: Karolina Kliszewska,
Piotr Charytoniuk
Curator: Adam Mandziejewski

Within curators miniatures we presented two performances, which through physical acts reach for metaphysical meanings, through incorporations want to touch the transcendental. Transgression of physical and social condition is the core of the performance, happening once through unlimited expression of narcissism, once through actualization of initiation ritual and in both cases leads to bringing out the potential of community and even to the potential unity with the outside world. Schechner's preserved behavior - the core of transforming power of a performance - is used to regain the unity with the outside world, the unity which is hypothesized and felt and with the tools of the performance made present and confirmed.

In the discussion of Z. Freud and R. Romain this is called oceanic feeling. From this perspective the oceanic feeling was once judged as the source of all religion and once as a pathological nostalgia after a protective arm of the father. Although the debating could not agree on the source of the feeling, they agreed as to the content - it is losing the border between the subject and the outside world, the state of total community and unlimited delight. The presented performances are adding to the ongoing discussion on the source of the spirituality.

This presentation at the Nabrzeże Zbożowe (Cereal Quay) in Nowy Port was experimental in character because it was based on the concomitant enactment of two independent actions. Such a juxtaposition was made in order to reinforce the dialogue between the two art pieces and their spatial context where the action took place - a water tramway stop on the Motława Canal. Thanks to such a location, a curator miniature model used during the realisation attracted the attention not only of the people travelling by the water tram but, also, the inhabitants and habitual visitors to the neighbourhood, i.e. anglers, bikers, and walkers.

NABRZEŻE ZBOŻOWE
UCZUCIE OCEANICZNEArtyści: Karolina Kliszewska,
Piotr Charytoniuk
Kurator: Adam Mandziejewski

69

W ramach miniatURY kuratorskiej zostały zaprezentowane dwa performansy, które poprzez fizyczne działanie pragną sięgać po treści metafizyczne, przez inkorporacje chcą dotknąć transcendencji. Transgresja fizycznie i społecznie określonej kondycji podmiotu to istota sztuki performansu, która tutaj wydarza się, bądź przez ekspresję nieograniczonego narcyzmu, bądź przez aktualizację rytuału inicjacji, zaś w obu wypadkach prowadzi do uobecnienia potencjalnych wspólnot, a nawet potencjalnej jedności w świecie zewnętrznym i razem z nim. Schechnerowskie „zachowane zachowanie” - rdzeń transformującej siły performansu - zostaje spożytkowane w celu odzyskania poczucia łączności ze światem zewnętrznym, jedności domniemanej i przeczuwanej, a narzędziami performansu uobecnianej i potwierdzonej.

Poczucie to w polemice Zygmunta Freuda z Rolandem Romain (po. Z. Freud, „Kultura jako źródło cierpienia”) nazwane zostało uczuciem oceanicznym. Na szali tej polemiki uczucie oceaniczne osądzone było raz jako źródło wszelkiej prawdziwej religijności, a raz jako wyraz patologicznej tęsknoty za ochronnym ramieniem ojca. Choć debatujący nie zgadzali się co do źródła uczucia, to zgadzali się co do treści wyobraźniowej tego uczucia - jest to mianowicie rozbicie granicy między podmiotowością a światem zewnętrznym, stan wspólnoty totalnej, rozmycie podmiotowości i nieograniczona rozkosz. Niniejsze performansy stały się kontynuacją tej polemiki nad źródłem duchowości.

Prezentacja przy Nabrzeżu Zbożowym w Nowym Porcie miała charakter eksperymentalny, bowiem polegała na równoczesnym odegraniu dwóch niezależnych od siebie akcji. Takie zestawienie zostało podjęte, by wzmocnić dialog między dwiema pracami, a także w stosunku do kontekstu przestrzennego, wobec którego się rozgrywała - przystanku tramwaju wodnego na Motławie. Dzięki takiej lokalizacji, miniatura w trakcie realizacji zaangażowała w odbiorze nie tylko podróżujących tramwajem wodnym, ale także mieszkańców i bywalców okolicy - wędkarzy, rowerzystów i spacerujących.

Adam Mandziejewski (b. 1986) - graduated from Art History at Adam Mickiewicz University in Poznań. He has been linked with the Gdańsk artistic milieu for three years. Editor of publications, curator of exhibitions of young art. He cooperated with the Wyspa Progress Foundation and the International Festival of Visual Arts Alternativa.

Karolina Kliszewska (b. 1990) - a graduate from Art Criticism at the Academy of Fine Arts in Gdańsk. Founder of the FairArt Foundation, whose goal is the development and reinforcement of stances, directed towards active co-operation in the field of art. She is an actress and performer, the aim of her activities lies in an investigation into and the experiencing of transgressive moments. Her performance is "Drwalka" ("A Female Woodcutter").

Piotr Charytoniuk (b. 1984) - after his graduation from the Post-Secondary School for Visual Arts he dealt with metalwork and painting. Currently, he is studying interior design at the Academy of Fine Arts in Gdańsk. He prepared the stage design for the performance *The Twilight of Gods* dir. Grzegorz Wiśniewski, designed by Barbara Hanicka. His installations were distinguished at the International Open-Air Workshop at Poddąbie. A member of the Students' Theatre of Gdańsk Academy. He is interested in the combination of performance with motion theatre. He created the animation for the "Tata" ("Daddy") installation.

Adam Mandziejewski (ur. 1986) - absolwent Historii Sztuki na Uniwersytecie im. A. Mickiewicza w Poznaniu. Od trzech lat związany z gdańskim środowiskiem artystycznym. Redaktor publikacji, kurator wystaw młodej sztuki, współpracownik Fundacji Wyspa Progress i Międzynarodowego Festiwalu Sztuk Wizualnych Alternativa.

Karolina Kliszewska (ur. 1990) - absolwentka Krytyki Artystycznej na Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku. Założycielka Fundacji FairArt, której celem jest rozwijanie i umacnianie postaw nastawionych na aktywne współdziałanie w obszarze sztuki. Jest autorką tekstów o sztuce i kuratorką wystaw. Uprawia aktorstwo i performans, celem jej działań w tych obszarach jest badanie i doświadczanie momentów transgresyjnych. Performansce Drwalka.

Piotr Charytoniuk (ur. 1984) - po ukończeniu Policealnej Szkoły Plastycznej w Orłowie uprawiał metaloplastykę oraz malarstwo. Obecnie studiuje architekturę wnętrz na Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku. Wykonawca scenografii teatralnej do spektaklu *Zmierzch Bogów* reż. Grzegorza Wiśniewskiego proj. Barbary Hanickiej. Wyróżniony za instalacje na międzynarodowym plenerze w Poddąbiu, Członek Teatru Studenckiego ASP Gdańsk. Interesuje go połączenie performansu z teatrem ruchu. Animacja instalacji Tata.

The majority of social and artistic events of "The Baltic House Lab 2015" took place in the district of Stare Przedmieście (Old Suburbs), at the Żabi Kruk station. The inhabitants of this neighbourhood, burdened with infamous opinion from the past, are perceived as a community of old people - passive, while at the same time prepared to accept subsequent "strangers", thanks to an international festival of street theatres which was once organised there - this is a community with big potential.

One of the first activities here was interviewing the original inhabitants of the neighbourhood who were born here and whose parents lived here before or just after the war, i.e. the people who live in the vicinity of the area in question, to learn about their links with this place, the city, water and their neighbours. We created a team of 12 elderly people to run a workshop with on a daily basis; these people are the residents of a neighbours-community house at the Forum Foundation. Additionally, we created another workshop group - schoolchildren from Junior High School no. 8, encouraging them to join in a series of social-artistic activities: workshops in photography, film, drama, visual arts - to continue the collection of specimens of emotional memory and photographs.

As a result of several months of meetings an eco-island appeared, becoming later "domesticated" (familiar like a domestic space) and its launching on the water near the Old Town Hall during an inter-generational workshop, moderated by the philosopher and animator Monika Górską. The private viewing of personal photographs, was with the support of the photographer Krzysztof Olechnowicz. A film about the inhabitants, Żabi Kruk and water, took place during workshops with the photographer and film maker Kamila Chomicz. During a drama workshop with the theatre director and practitioner Rita Jankowska, a group of almost 50 young people aged between 13 and 15 were introduced to a space which they had not known before that day: the St. John's Centre. They worked on the theme of identity linked to water and the city; sitting on the bank of the Motława

Większość działań społecznych i artystycznych w ramach projektu „The Baltic House Lab 2015” odbyła się na Starym Przedmieściu, przy przystani Żabi Kruk. Społeczność tej dzielnicy - niosącej bagaż złej sławy z przeszłości, postrzeganej jako wspólnota ludzi starszych, biernych, lecz jednocześnie poprzez realizowany tam niegdyś międzynarodowy festiwal teatrów ulicznych, przygotowanej na przyjęcie kolejnych „obcych” - jest społecznością dysponującą dużym potencjałem.

Jednym z pierwszych działań było przeprowadzenie wywiadów z rodzimymi mieszkańcami, którzy tu się urodzili, których rodzice mieszkali tu przed, w trakcie, bądź tuż po wojnie, tymi, którzy mieszkają w sąsiedztwie tej dzielnicy - by usłyszeć o ich związkach z miejscem, miastem, wodą, sąsiadami. Stworzyliśmy 12-osobową grupę warsztatową osób starszych, na co dzień rezydentów domu sąsiedzkiego przy Fundacji Forum oraz grupę warsztatową młodzieży z Gimnazjum Nr 8, proponując im włączenie się w szereg działań społeczno-artystycznych: warsztaty fotograficzne, filmowe, dramowe, plastyczne, kontynuując zbieranie emocjonalnej pamięci i zdjęć.

Efektem wspólnych wielomiesięcznych spotkań było powstanie „Eko Wyspy”, udomowienie jej i zwodowanie przy Ratuszu Starego Miasta podczas warsztatów międzypokoleniowych moderowanych przez filozofkę i animatorkę Monikę Górską; wernisaż osobistych fotografii przygotowany przy wsparciu fotografa Krzysztofa Olechnowicza; film o mieszkańcach, Żabim Kruku i wodzie, zrealizowany podczas warsztatów z fotografką i filmowcem Kamilą Chomicz. Grupa prawie 50 młodych gimnazjalistów podczas warsztatów dramowych z reżyserką i praktykiem teatru Ritą Jankowską została wprowadzona w nieznaną im do tej pory przestrzeń Centrum Świętego Jana, przepracowała temat tożsamości, związku z wodą i miastem; siedząc na nabrzeżu Motławy, wysłała „swoją wodę” ze wspólną historią grupy do Muzeum Wody w Londynie. Kolejna grupa we wrześniu wraz z niemiecką

Canal, they sent their own water, "bearing" the joint history of their group to the Museum of Water in London. Another group worked with the German artist Chili Seitz in September; the group made a walking tour following "the footprints" of her installations. QR codes were placed on selected benches in the city space and in two of Gdańsk's museums in order to facilitate the re-reading of the city. A group of senior citizens participated in the opening of an exhibition at the St. John's Centre, where one of the works presented was a film created with their participation. Children from the neighbourhood had a workshop with the Vidok Team. They created a map of Hideaways safeguarded by The Yard & Playground Protection Law. Additionally, open film shows were organised for a general audience, along with think-tank type meetings, walking tours and ship cruises with a guide. The finale of all these events was the "Eco Picnic", organised in co-operation with the Municipal Centre for Sport and Recreation in Gdańsk. What should be considered the most important output is the creation of an absolutely new network in the city, not so much based on group links but on workshops - a sort of municipal community whose energy was re-incited during joint creative activities. After more than four months of working on the project, we again posed the question, asking not so much whether the artist needs the community but, rather, whether the community needs the artist?

Did the inhabitants of the Żabi Kruk neighbourhood turn to water thanks to our activities? Why is it still so that this charming area on the canal banks has not become a space close to us, a space for the building of social relations? Why have we somehow separated our relations from water, developing them as if BEYOND-THE SPACE...

Perhaps the vision of a "space-bound" Gdańsk citizen, one who directed himself towards their community - onto the water will become a reality thanks to the crazy determination of artists and inspirers of projects like this. Actually, it may turn out that the creation of the culture of joint activities, creative

artystką Chili Seitz odbyła spacer „śladami” jej instalacji. Kody QR zostały umieszczone na wybranych ławkach w przestrzeni publicznej miasta i dwóch gdańskich muzeach, by odczytać miasto na nowo. Grupa seniorów wzięła udział w otwarciu wystawy w Centrum Św. Jana, gdzie jedną z prezentowanych tam prac, był film zrealizowany z ich udziałem. Dzieci z dzielnicy podczas warsztatów z zespołem Vidok stworzyły mapę Zakamarków, miejsc objętych Ochroną Prawa Podwórkowego. Ponadto odbyły się otwarte dla wszystkich pokazy filmowe, spotkania typu think tank, spacerory oraz rejsy wodne z przewodnikiem. Finałem wszystkich spotkań był „Eko Piknik”, zorganizowany we współpracy z Miejskim Ośrodkiem Sportu i Rekreacji w Gdańsku. Za najważniejsze należy uznać powstanie całkowicie nowej sieci w mieście, nie tyle nowej grupy warsztatowej, co nowej niejako wspólnoty miejskiej, której energia została wskrzeszona w procesie wspólnych działań twórczych. Po ponad czteromiesięcznej pracy projektowej zadaliśmy raz jeszcze pytanie, nie o to, czy artysta potrzebuje społeczności, lecz czy społeczność potrzebuje artysty?

Czy dzięki działaniom na Żabim Kuku mieszkańcy zwrócili się w stronę wody w mieście? Dlaczego ten urokliwy teren nabrzeży wciąż nie staje się dla nas przestrzenią bliską, przestrzenią dla budowania społecznych relacji? Dlaczego nasze relacje niejako odrywamy od wody, budując je jakby POZA - MIEJSCEM...

Wizja mieszkańca Gdańska „umiejscowionego”, takiego, który wyszedł ku wspólnotcie - nad wodę - może dzięki szalonej determinacji artystów i inspiratorów takich projektów stanie się realna. Wytworzenie bowiem kultury wspólnych działań, twórczego spędzania czasu, tworzenia nowych jakości w relacjach, nowego języka społeczności, mieszania porządków: artystycznego i społecznego - może się okazać niezbędna - w obliczu wstrząsających zmian w mentalności Europy, dokonującej niebezpiecznego podziału na obcych i innych. Może miejsca nad wodą mogłyby stać się платфор-

pastimes, and the development of new qualities in relationships, a new language of a society, the mixing of orders: artistic and social will prove indispensable in the light of shattering changes in European mentality, dangerously dividing people into strangers and others. Perhaps places on the water might become platforms where social fears could be tamed. Perhaps it is just the water, which flows and has so many banks, which could become an inspiration to leave one's own "habitat" and make for OTHERS....

Rita Jankowska
Peter Wolkowski

mami do osvajania społecznych lęków. Może właśnie woda, która płynie, i ma tyle brzegów - mogłaby stać się inspiracją do wyjścia ze swego „zamieszkania” - ku INNYM...

Rita Jankowska
Peter Wolkowski

ŻABI KRUK

Kamila Chomicz and a group of seniors
Workshop

The presumed goal of the workshop was to produce video footage on the theme of Gdańsk, or more precisely - the district of the city where the workshops took place, i.e. the Żabi Kruk neighbourhood. The point of departure for the film was a legend about the place. During our activities we read aloud fragments from Jerzy Sampa's book "Gdańsk Legends". The task for the participants was to search for facts and myths linked to the name of the street [Harlot Grove].

Speaking in front of a film camera proved a little difficult for the workshop participants. All people involved in the project had different interests, came from different places, often were only meeting each other for the first time. The initial point for the discussion on the role and presence of water in various cities of Europe, including Gdańsk, was the presentation of my earlier films from different places in the world.

ŻABI KRUK

Kamila Chomicz i grupa seniorów
Warsztaty 78

Założeniem warsztatowym było nagranie materiału wideo, którego temat odnosiłby się do Gdańska, a dokładniej do tej części miasta, w której odbywały się warsztaty, czyli okolic ulicy Żabi Kruk. Punktem wyjścia do nakręcenia tego materiału była legenda z nią związana. Podczas zajęć odczytaliśmy fragmenty z książki Jerzego Sampa, autora zbioru „Legend Gdańskich”. Zadaniem uczestników były poszukiwania faktów i mitów związanych z nazwą tej ulicy.

Pewnym wyzwaniem dla uczestników warsztatów było wypowiedzenie się przed kamerą. Wszystkie zaangażowane osoby mają różne zainteresowania, pochodzą z różnych miejsc, czy dopiero się poznały. Punktem wyjścia do dyskusji na temat roli i obecności wody w różnych miastach Europy, w tym Gdańsku, była prezentacja moich wcześniej zrealizowanych filmów z różnych miejsc świata.

ŻABI KRUK

Krzysztof Olechnowicz
Workshop of Subjective Photography

My main goal, set in advance of the workshop, was to make one's own, individual photographic collage. The participants of the meetings were asked to bring photographs shot in Gdańsk. Each of the photos was linked with one's stories, emotions and memories. The workshop ended with an exhibition of collages, presented at the Municipal Centre for Sports and Recreation.

ŻABI KRUK

Krzysztof Olechnowicz
Warsztaty Fotografii Subiektywnej

81

Głównym założeniem warsztatów fotografii subiektywnej było opracowanie indywidualnego kolażu fotograficznego. Uczestnicy spotkania zostali poproszeni o przyniesienie zdjęć zrobionych w Gdańsku. Każde z nich wiązało się z osobistymi historiami, emocjami i wspomnieniami. Formuła samego kolażu zakładała stworzenie subiektywnego obrazu złożonego z historii, miejsc, wydarzeń. Na zakończenie warsztatów zorganizowano wystawę prezentującą fotograficzne kolaże w Miejskim Ośrodku Sportu i Rekreacji.

The participative project called "The Hideaways" set out to find and memorise an alternative urban geography. It was addressed to children who lived in the vicinity of the Żabi Kruk water tramway stop, which is a culturally and socially neglected area. This area became the location of activities for its mental revitalisation. The project assumed a joint discovery of the value of mundane space and the recognition of feelings which accompanied the pupils. The activities were initiated by a series of walks where significant places and spaces, individualised through the participants' own memories, were found.

The following locations in the city were established:

SCENKA - A Little Stage, a place which is usually a terrace of a cafeteria, in the after-hours it is used by the children as their theatre stage, a catwalk, or a photographic background in shooting sessions.

PEKI - a waste heap, a place of alternative economy where you can find many interesting things for no money, such as decoders, teddy bears, pictures, frames, clothes, shoes and many other things;

A CHAMPIGNON GARDEN - a place in front of the shop LUIZA where delicious cherries grow along with champignons hidden in the earth - delicacies sweet and sour. The champignons are the basic ingredient of a dish called "Pellets of Force".

THE AVENUE OF BASES - a place where many things happen: sliding downhill on sledges, picking wild plums, eruptions, and wars using small white balls which grow on bushes. It was once a vacation base for the two Peters and Caspar, before that Max's base, and after Wojtek's. Adjacent to this place is a sunbathing site and a train observation point.

Consecutive points are arranged in a coherent constellation of personal monuments and paths of the alternative tourist route HIDEAWAYS. A subsequent point of the project was the reconstruction of a commonly known sign "Monument Protected by Law", which the participants refashioned by themselves. Next, they hand-made information plaques and marked

Projekt partycypacyjny „Zakamarki” zakładał odnalezienie i utrwalenie alternatywnej geografii miejskiej. Uczestnikami działań były dzieci - mieszkańcy okolic przystani Żabi Kruk. Ten zaniedbany kulturalnie i społecznie obszar miasta stał się polem działania dziecięcej mentalnej rewitalizacji. Założeniem projektu było wspólne odkrycie wartości codziennej przestrzeni, uchwycenia odczuć z nią związanych i dostrzeżenie własnych doświadczeń wpisanych w miasto. Początkiem działań był cykl spacerów, podczas których zostały odnalezione i opisane znaczące miejsca i przestrzenie nacechowane osobistymi historiami uczestników projektu.

Powstały m.in. takie punkty jak :

SCENKA - na co dzień taras kawiarni, a po godzinach podwyższenie używane przez dzieci jako scenka teatralna, wybieg modelek czy miejsce sesji fotograficznych;

PEKI - śmietnik, miejsce alternatywnej ekonomii, można tu za zero złotych znaleźć wiele interesujących przedmiotów takich jak deko-der, misie, obrazy, ramki, ubrania, buty i wiele innych;

PIECZARKOWY OGRÓDEK - miejsce za sklepem LUIZA, gdzie w centrum miasta rosną pyszne i soczyste wiśnie i schowane w ziemi pieczarki, pyszności na słono i słodko. Pieczarki są podstawą potrawy zwanej Kulkami Mocy;

ALEJA BAZ - miejsce, w którym wiele się dzieje: zjeżdżanie na sankach, chodzenie na mirabelki, wybuchy oraz wojny na białe kulki z krzaków. Była tu również wakacyjna baza dwóch Piotrków oraz Kacpra, wcześniej baza Maksa, a później Wojtka. Obok znajduje się miejsce opalania i obserwacji pociągów.

Następnie punkty zostały ułożone w spójną konstelację osobistych zabytków trasy alternatywnego szlaku turystycznego „Zakamarki”. Kolejnym etapem projektu było stworzenie systemu znaków graficznych przedstawiających wyznaczone punkty. Działanie polegało na rekonstrukcji powszechnie znanego znaku „Zabytek Chroniony Prawem”, który uczestnicy samodzielnie przeprojektowali. Kolejnym krokiem było własnoręczne wykonanie tabliczek informacyjnych, którymi zostały oznaczone niewidoczne w oficjalnym obiegu przestrzenie. Finalizacją projektu była stworzona przez dzieci

spaces which are not visible anywhere officially. The finale of the project took the shape of a map of the neighbourhood created by the children and published as a brochure. Thanks to this, even strangers could sightsee the alternative reality of the children. The map was distributed among guests and passers-by during the closing event, especially to all families and neighbours.

The realised goal of the project was to jointly pay attention to everyday space, to note things which are marginalised in daily routine. The fact that the children's' HIDEAWAYS were uncovered permitted places of no importance, from the instrumental point of view, to sparkle. We would like to render our thanks to the participants of the project for taking us on this interesting voyage: Vera and Dominik (VIDOK) and the organisers.

Vidok. Non-formal educational duo made up by Weronika Lipniewska¹ and Dominik Rudasz. Weronika Lipniewska (student at Graphic Design/ Academy of Fine Arts in Gdansk) - focuses her artistic work on illustration, murals and graphic design. Dominik Rudasz (graduate of Philosophy and History of Art) dedicates his artistic projects and research to the phenomenon of the city and recycling, as a creative form of reclaiming the suppressed culture.

The „Vidok” group works mainly with children and the youth. Their workshops are based on combining audiovisual media, using limited means of expression and recycled materials. The artists believe in expanding the scope of perception through active participation in creative processes, breaking away from the passive attitude so as to perceive oneself as a co-creator of culture.

mapka okolicy, która została wydana w formie broszury. Dzięki temu osoby postronne miały możliwość zwiedzenia alternatywnej, dziecięcej rzeczywistości. Mapka została rozdana gościom i przechodniom podczas finałowego spotkania, a przede wszystkim rodzinom i współmieszkańcom.

Zrealizowanym założeniem projektu było wspólne z uczestnikami zwrócenie się ku codziennej przestrzeni, dostrzeżenie tego co na co dzień marginalizowane. Dostrzeżenie dziecięcych „Zakamarków” pozwoliło zabłysnąć nieistotnym z instrumentalnego punktu widzenia miejscom. Za zabranie nas w tak interesującą podróż dziękuję uczestnikom twórcy projektu: Vera i Dominik /VIDOK/ oraz organizatorzy.

Vidok. Nieformalny duet edukacyjny tworzony przez Weronikę Lipniewską i Dominika Rudasza. Weronika Lipniewska (studentka Grafiki Projektowej na ASP w Gdańsku) - głównym obszarem jej zainteresowań i działań twórczych jest ilustracja, mural i projektowanie graficzne. Dominik Rudasz (absolwent Filozofii oraz Historii Sztuki) - w praktyce artystycznej i teorii koncentruje się na fenomenie miejskości i recydingu, jako twórczej formie odzysku zawłaszczonej kultury.

Działania grupy „Vidok” koncentrują się na działaniach twórczych skierowanych do dzieci i młodzieży. Punktem wyjścia prowadzonych warsztatów jest korzystanie z szerokiego spektrum mediów wizualnych, łączenie ich, przy równoczesnym ograniczaniu środków wyrazu i recydingu materiałowym. Ideą przyświecającą duetowi jest możliwość poszerzenia pola widzenia poprzez aktywne uczestnictwo w twórczych procesach, przełamanie postawy biernego konsumenta na rzecz postrzegania siebie jako współtworzącej kulturę jednostki.

A series of meetings were arranged like an open debate. The think tank tackled issues directly linked to urban space. We debated how one can design towns and cities, considering senior-oriented policies. We considered possibilities offered by social co-operatives functioning in urban and rural areas. To conclude, our meetings we scrutinised the idea of the designing of urban gardens, which – among other functions – build a sense of community between people.

Martyna Obarska, *City +*

A talk on the wise use of new technologies and well-tested ideas addressed especially to the elderly and involving them in urban activities.

Martyna Obarska. Deputy editor in chief of *Magazyn Miasta*, cultural anthropologist; on a daily basis she is linked with Laboratorium EE – a technological company realising social projects.

Anna Miazga, *Entrepreneurship in urban and rural areas*

The issues of entrepreneurial stances in rural and urban areas were tackled during our meetings, taking into account current practice, opportunities and perspectives, as well as similarities and differences. The three most important forms of activity were particularly analysed: individual businesses, a social enterprise and an NGO in the discussed areas.

Anna Miazga. The Chairwoman of the Management Board of Kashubian Incubators of Entrepreneurship in Kartuzy and Kościerzyna. An aide at the Centres for Support to Social Economy in Gdańsk and Warsaw. An aide to the Centres for the Support of Social Economy in Gdańsk and Warsaw.

Barbara Tusk, *Municipal Gardens – Cultivating Participation*

A meeting devoted to the issues of urban gardening. Perhaps, in the light of abrupt changes to cities, insufficient recreational space there, increasing ecological awareness, and the re-emerging need to reconstruct communities, alternative gardens can become an opportunity to permanently regain urban space for city dwellers.

Barbara Tusk. An architect and urban planner, she is interested in the influence of urban arrangement on social behaviour and the re-urbanisation and revitalisation of degenerated areas.

What connects artists around the Baltic Sea and how it can affect Gdansk citizens?

Meeting with the people involved in “The Baltic House Lab 2015” who shared their stories on the project development and formulated certain conclusions.

Among the participants: Aleksandra Grzonkowska and Agnieszka Cichocka;

Rita Jankowska, „Bright and dark sides of cooperation with local community”;

Monika Górka, „Inhabiting Eco Island”;

Dominik Krzywiński, „The story of building something together is some backyard and the participatory process within”;

Kamila Chomicz, „Inspirational and creative co-operation with senior citizens”.

Co-ordinator: Paweł Mazur

Cykl spotkań zaaranżowanych na kształt otwartej debaty think tank poruszał tematy odnoszące się bezpośrednio do przestrzeni miejskiej. Zastanawialiśmy się jak współcześnie projektować miasta w kontekście polityki senioralnej. Toczyliśmy rozmowę o możliwościach wynikających z funkcjonowania spółdzielni socjalnych w miastach i na obszarach wiejskich. Na zakończenie cyklu przyjrzelśmy się idei projektowania miejskich ogrodów, które budują między innymi poczucie wspólnotowości.

Martyna Obarska, *Miasto +*

Rozmowa o mądrym wykorzystaniu nowych technologii i sprawdzonych pomysłów na włączanie osób starszych w miejskie działania.

Martyna Obarska. Zastępczyni redaktorki naczelnej *Magazynu Miasta*, antropolożka kultury, na co dzień związana z Laboratorium EE – firmą technologiczną realizującą projekty społeczne.

Anna Miazga, *Przedsiębiorczość miast i obszarów wiejskich*

W ramach spotkania poruszone zostały kwestie dotyczące przedsiębiorczości miast i obszarów wiejskich pod kątem stosowanych praktyk, szans i perspektyw oraz różnic i podobieństw. Przeanalizowane zostały przed wszystkim trzy najważniejsze formy aktywności, którymi są: indywidualna działalność gospodarcza, przedsiębiorstwo społeczne oraz organizacja pozarządowa w odniesieniu do dwóch wymienionych obszarów.

Anna Miazga. Prezes Zarządu Kaszubskich Inkubatorów Przedsiębiorczości w Kartuzach i Kościerzynie. Doradca Ośrodków Wsparcia Ekonomii Społecznej w Gdańsku i Warszawie.

Barbara Tusk, *Miejskie ogrody – kultywowanie partycypacji*

Spotkanie poświęcone zagadnieniu *urban gardening*. W szybko zmieniających się miastach, niewystarczającej liczby przestrzeni rekreacyjnych, rosnącej świadomości ekologicznej, a także pojawiającej się potrzeby odbudowy wspólnotowości – być może alternatywne ogrody stają się szansą na trwałe odzyskanie miejskiej przestrzeni dla mieszkańców.

Barbara Tusk. Architektka i urbanistka, interesuje się wpływem urbanistyki na zachowania społeczne oraz reurbanizacją i rewitalizacją obszarów zdegradowanych.

Co łączy artystów nad Bałtykiem i co z tego może wynikać dla mieszkańców Gdańska?

Spotkanie z twórcami, którzy czerpiąc z doświadczeń przy pracy nad „The Baltic House Lab 2015” – podjęli próbę podsumowania projektu.

Udział wzięli: Aleksandra Grzonkowska i Agnieszka Cichocka;

Rita Jankowska, „Błaski i pół-cienie współpracy z lokalną społecznością”;

Monika Górka, „Udomowianie Eko Wyspy”;

Dominik Krzywiński, „Historia wspólnej budowy na pewnym podwórku i jej proces partycypacyjny”;

Kamila Chomicz, „Inspirująca i twórcza współpraca z seniorami”.

Koordynacja: Paweł Mazur

The film programme, enriched with lectures from experts, featuring - among other things - video art, selected from the pieces shown at the Latvian Festival of Contemporary and Video Art "Waterpieces". In a subsequent series, films by Neville Gabie from South Africa were shown, documenting his presence among a minority, specialising in the construction of rowing boats, as well as his travels aboard a Russian commercial ship, carrying timber from Estonia to a moor on the Crouch River, not far from the place where the Beagle shipwreck is located, the ship being the one on which Charles Darwin travelled. The last film presented was "Cathedrals of Culture". This 3D film shows an individual outlook of three famous directors and three iconic European buildings. The entire output was treated as a mirror reflecting ourselves and today's culture. Both the commentaries to and the films themselves refer to widely understood themes of our relationship with water.

Screening of the video art from the „Waterpieces“ Festival, organised by non-governmental arts and culture organization Noass, Latvia
Lecture: Linda Konone

Films screening „Afloat“, „The Heroes of The Sea“; dir. Neville Gabie
Lecture: Marta Szymańska

Film screening „Cathedral of Culture“; dir. Wim Wenders, Michael Madsen, Michael Glawogger
Lecture: Maksymilian Bochenek
Coordinator: Bartosz Filip

W ramach programu filmowego wzbogaconego o prelekcje specjalistów zostały zaprezentowane między innymi prace video art, które zostały wybrane z łotewskiego Festiwalu Sztuki Współczesnej i Video „Waterpieces“. W kolejnej odsłonie zostały wyświetlone filmy artysty pochodzącego z Południowej Afryki - Neville'a Gabie, będące dokumentacją jego pobytu wśród mniejszości specjalizującej się w budowie łodzi wioślarskich oraz podróży na pokładzie rosyjskiego statku towarowego importującego drewno z Estonii do przystani na rzece Crouch, nieopodal miejsca, gdzie znajduje się wrak statku Beagle, na którym podróżował Karol Darwin. Ostatnim zaprezentowanym filmem były „Świątynie kultury“. Ten nakręcony w 3D film przedstawia indywidualne spojrzenie trzech słynnych reżyserów na trzy ikoniczne europejskie budowle, które zostały potraktowane jak lustro nas samych i dzisiejszej kultury. Zarówno komentarze, jak i filmy odnoszą się do szeroko interpretowanej tematyki dotyczącej relacji z wodą.

Pokaz video art z Festiwalu „Waterpieces“, organizowanego przez pozarządową organizację sztuki i kultury Noass, Łotwa
Prelekcja: Linda Konone (LV)

Pokaz filmów „Afloat“, „The Heroes of The Sea“; reż. Neville Gabie
Prelekcja: Marta Szymańska

Pokaz filmu „Świątynie kultury“; reż. Wim Wenders, Michael Madsen, Michael Glawogger
Prelekcja: Maksymilian Bochenek
Koordynacja: Bartosz Filip

Cruises on the water tramway with a guide are an extraordinary opportunity to see the city from a different perspective, namely water level. It was an unusual tale, which concentrated not only on historical facts, but introduced unconventional narration as well.

In the summer season along the Motlava River and the Dead Vistula through the Old City center watertram is flowing, which is mainly a tourist attraction. Through the use of existing facilities on the water transportation route was arranged at selected stops open, common space for residents and visitors through such activities as open meetings Think Tank, film screenings (Zabi Kruk), design of small architecture (Wiosny Ludów) or curatorial miniature consisting of two performances (Nabrzeże Zbożowe).

The guide: Piotr Mazurek
Coordinator: Klaudiusz Grabowski

Stops:

Żabi Kruk
Zielony Most
Targ Rybny
Wiosny Ludów
Nabrzeże Zbożowe
Twierdza Wisłoujście
Westerplatte

Rejsy tramwajem wodnym z przewodnikiem były niecodzienną okazją do poznania miasta z innej perspektywy, z poziomu wody. Była to wyjątkowa opowieść, która nie skupiała się wyłącznie na faktach historycznych, lecz wprowadzała nieszampową narrację.

W sezonie letnim wzdłuż Motławy i Martwej Wisły przez centrum Starego Miasta przepływa tramwaj wodny, który stanowi przede wszystkim atrakcję turystyczną. Dzięki wykorzystaniu już istniejącego zaplecza na wodnym szlaku komunikacyjnym zaaranżowaliśmy przy wybranych przystankach otwartą, wspólną przestrzeń dla mieszkańców i turystów poprzez takie działania jak otwarte spotkania Think Tank, pokazy filmowe (Żabi Kruk), zaprojektowanie małej architektury (Wiosny Ludów), czy kuratorska miniatura składająca się z dwóch performansów (Nabrzeże Zbożowe).

Przewodnik: Piotr Mazurek
Koordynacja: Klaudiusz Grabowski

Przystanki:

Żabi Kruk
Zielony Most
Targ Rybny
Wiosny Ludów
Nabrzeże Zbożowe
Twierdza Wisłoujście
Westerplatte

“Eco Picnic” was a special event, accompanying the project: “The Baltic House Lab 2015”. It was organised as a specific type of summing-up of all the activities carried out from June to September 2015 with the inhabitants of the Old Suburbs, a historic district of Gdańsk called in the project after its commonly used name Żabi Kruk.

Thanks to the co-operation with the Municipal Centre for Sports and Recreation, we managed to combine sports and recreation with artistic and educational activities. Through such joint activities, we wanted to accentuate the value of water and turn everyone’s attention to its presence – we wanted to remind everyone that Gdańsk lies on the water.

During our “Eco Picnic” ecological education played an important role. It gained an attractive form of direct engagement of participants into workshops and artistic activities. The Centre for Ecological Information and Education in Gdańsk prepared special for the day of the finale. Eco-workshops were also run by: Maja Ratyńska - “Fish and Other Water Creatures”, Ola Mrozowska and Ola Tatarczuk - “Eco Ships”, Ela Heland - “Eco Food”, and A Creative Collective “Mamy Wenę” - “Eco Pendants”; games and competitions were animated by the actress Olga B. Długońska-Kowal.

The Motława Canal is also an important place for historical references. It was along this canal that the every-day life of ancient Gdańsk concentrated. Deriving from the tradition of artistic crafts, the National Maritime Museum showed the rope-makers tools, where everyone could braid their own rope under the supervision of professionals in the craft. Additionally, one could view a water rescue show and a training session of the “Husaria” rowing team. Theatre performances, music concerts and dance shows provided unforgettable memories for everyone, of whatever age. The Peleton Group drew the public into their theatrical improvisations, the Remont Pomp band gave an energetic concert, and the “Marzenie” Dance Theatre enchanted the viewers of “Eco Picnic” with its juvenile vitality.

Co-ordinators: Weronika Uziak, Violetta Seremak-Jankowska

„Eko Piknik” był specjalnym wydarzeniem towarzyszącym projekto- wi „The Baltic House Lab 2015”. Zorganizowany został jako swoiste podsumowanie szeregu działań z mieszkańcami na Starym Przed- mieściu, historycznej dzielnicy Gdańska, potocznie i w projekcie nazywanej Żabim Krukiem w okresie od czerwca do września 2015 r.

Dzięki współpracy z Miejskim Ośrodkiem Sportu i Rekreacji w Gdańsku udało się połączyć uprawianie sportu i rekreacji z dzia- łaniami artystycznymi i edukacyjnymi. Poprzez wspólne aktywno- ści chcieliśmy zaakcentować wartość wody i zwrócić uwagę na jej obecność - przypomnieć, że Gdańsk położony jest nad wodą...

Podczas „Eko Pikniku” istotną rolę odegrała edukacja ekolo- giczna, która miała atrakcyjną dla uczestników formę dzięki bezpo- średniemu zaangażowaniu ich w warsztaty oraz akcje artystyczne. Specjalne zajęcia przygotowało na ten dzień Centrum Informacji i Edukacji Ekologicznej w Gdańsku. Eko warsztaty poprowadziły również: Maja Ratyńska - „Ryby i inne stwory wodne”, Ola Mro- zowska i Ola Tatarczuk - „Eko Statki”, Ela Heland - „Eko Jedzenie” oraz Kolektyw Twórczy Mamy Wenę - „Eko Breloki”, zaś gry, zabawy i konkursy animowała aktorka Olga B. Długońska-Kowal.

Motława to także ważne miejsce odniesień historycznych. To właśnie wzdłuż Motławy koncentrowało się niegdyś życie codzienne mieszkańców Gdańska. Czerpiąc z tradycji rzemiosła morskiego Narodowe Muzeum Morskie zaprezentowało tor po- wroźniczy, przy którym każdy mógł skrócić linę pod okiem fachow- ców. Ponadto na wodach kanału Motławy można było zobaczyć pokaz ratownictwa wodnego oraz ćwiczenia drużyny wioślarskiej „Husaria”. Niezapomnianych wrażeń dostarczyły wszystkim, nieza- leżnie od wieku, prezentacje teatralne, muzyczne i taneczne. Grupa Peleton włączyła publiczność w swoje improwizacje teatralne, żywiłowy koncert zagrał zespół „Remont Pomp”, natomiast Teatr Tańca „Marzenie” zachwyił uczestników Eko Pikniku swą mło- dzieńczą energią.

Koordinacja: Weronika Uziak, Violetta Seremak-Jankowska

Marek Zygmunt, an architect and visual artist, put up his temporary installation in the close vicinity of the Żabi Kruk water tram stop. The structure became, among others, a background for the accompanying program such as Think Tank discussions and film screenings. This especially designed installation comprised of two elements: a wall, also treated as an advertisement board where anyone could leave their message, and a public seat which was also a flowerbed. By designing these art works we again referred to the idea of recycling, using the materials which previously had had another function. The installation situated very close to the Molawa waterfront, was very well received by people living in the neighbourhood, who treated it as a recreation zone.

Marek Zygmunt (b. 1975). Graduate of Architecture at Technical University in Gdańsk from 2002. He is a multimedia artist, an architect and a producer of art exhibitions, a designer of multimedia solutions, a movie creator.

He has been creating multimedia installations, movies, performances, video-performances, photography and experimental music, realizing philosophical postulates by applying multimedia techniques. He has fulfilled over 200 exhibitions at galleries, art centres, in public spaces.

In his projects he applies his own conceptions of using multimedia based on his experience from contact with contemporary art and gained at movie and television productions. He designs art exhibitions for galleries and art centres, as well as museums. He uses multimedia in correlation with theatre scenography, preparing video projections for theatre performances and operas.

W bezpośrednim sąsiedztwie przystanku tramwaju wodnego Żabi Kruk powstała realizacja autorstwa Marka Zygmunta, architekta i artysty wizualnego. Obiekt ten stał się między innymi tłem do wydarzeń programu towarzyszącego np. dyskusji typu Think Tank i pokazów filmowych. Ta specjalnie zaprojektowana instalacja składała się z dwóch elementów – ściany, traktowanej jako lokalny słup ogłoszeń, na którym każdy mógł zostawić wiadomość oraz publicznego siedziska – kwietnika. Projektując te prace kolejny raz odnieśliśmy się do idei recyklingu, wykorzystując materiały, które dotychczas pełniły inną funkcję. Instalacja, usytuowana tuż przy nabrzeżu Motławy, została dobrze przyjęta przez okolicznych mieszkańców, którzy chętnie przy niej wypoczywali.

Marek Zygmunt (ur. 1975). Absolwent Architektury Politechniki Gdańskiej. Dyplom obronił w 2002 roku. Artysta multimedialny. Architekt i producent wystaw sztuki i wystaw muzealnych. Projektant rozwiązań multimedialnych. Twórca filmowy.

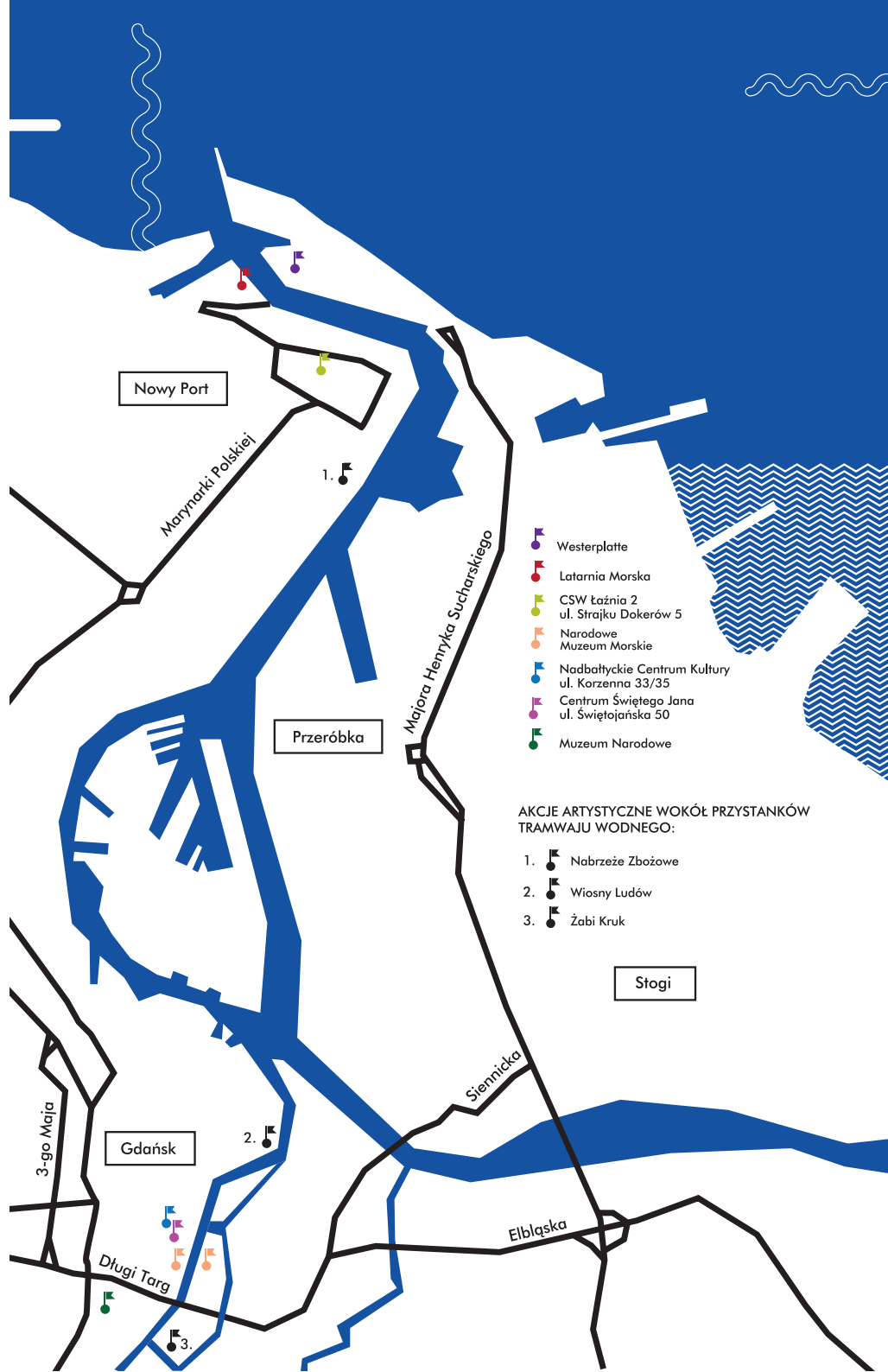
Od 1995 tworzy własne instalacje multimedialne, filmy, performance, vdeoperformance, fotografie i muzykę eksperymentalną realizując postulatory filozoficzne za pomocą technik multimedialnych. Na koncie ma ponad 200 wystaw w galeriach, ośrodkach sztuki, realizacji w przestrzeniach publicznych, działań w zakresie scenografii teatralnych i innych działań autorskich.

W działaniach projektowych wykorzystuje własne koncepcje użycia multimediiów wsparte doświadczeniem w kontakcie ze sztuką współczesną i pracą przy filmach i produkcjach telewizyjnych. Projektuje wystawy sztuki dla galerii i centrów sztuki oraz wystawy muzealne i historyczne. Pracę z multimediami wykorzystuje również w korelacji ze scenografią teatralną przygotowując projekcje do spektakli teatralnych i operowych.

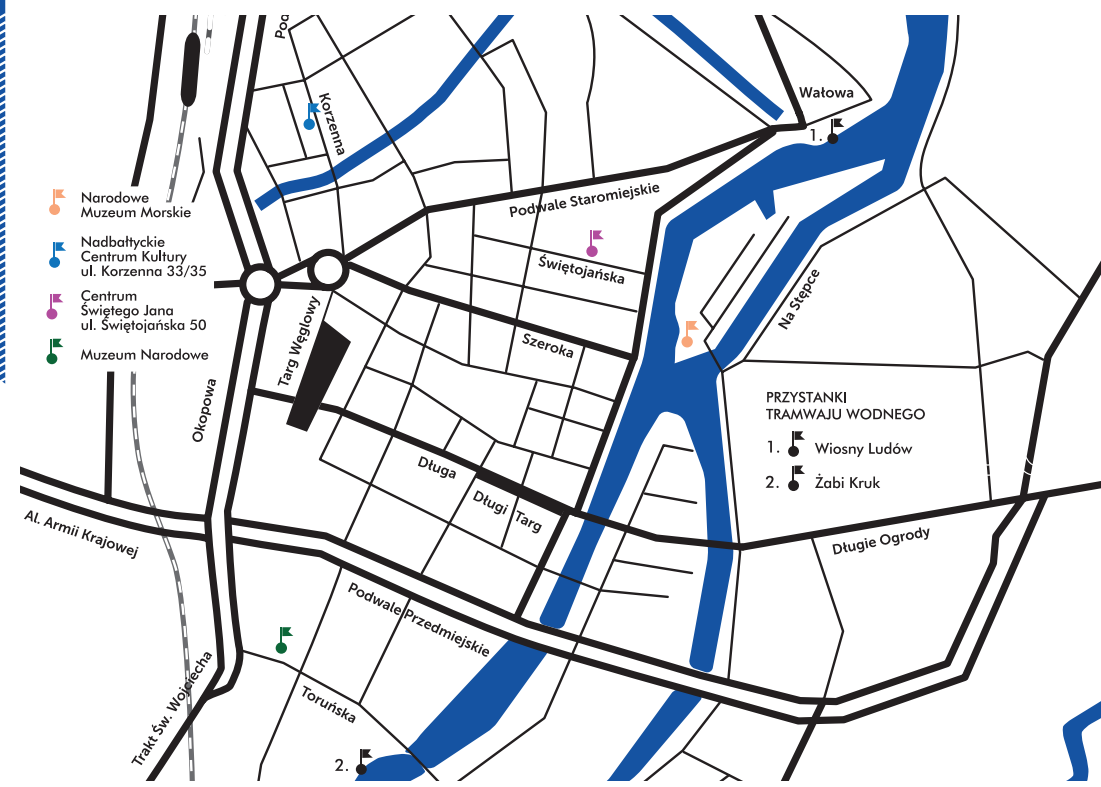

MAPA / MAP

AKCJE ARTYSTYCZNE WOKÓŁ PRZYSTANKÓW TRAMWAJU WODNEGO:

1. Nabrże Zbożowe
2. Wiosny Ludów
3. Żabi Kruk

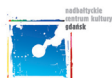
Editor: Aleksandra Grzonkowska
 Translations: Marzena B. Guzowska in co-operation with Jeremy Pearman & Martin Blaszk, Bartłomiej Łuniewicz
 Proofreader: Tomasz Dyczko
 Graphic design: Julia Porańska
 Photo documentation (if not signed otherwise): Krzysztof Chaos Olechnowicz
 Co-ordinators: Magdalena Zakrzewska-Duda, Agnieszka Cichocka

Publisher: The Baltic Sea Cultural Centre
 Gdańsk 2015

Redakcja: Aleksandra Grzonkowska
 Tłumaczenie: Marzena B. Guzowska we współpracy z Jeremy Pearman & Martin Blaszk, Bartłomiej Łuniewicz
 Korekta: Tomasz Dyczko
 Projekt graficzny: Julia Porańska
 Dokumentacja zdjęciowa (jeśli nie podpisano inaczej): Krzysztof Chaos Olechnowicz
 Koordynacja: Magdalena Zakrzewska-Duda, Agnieszka Cichocka

Wydawca: Nadbałtyckie Centrum Kultury
 Gdańsk 2015

Organizator:

Partner strategiczny NCK:

Honorowy patronat:

Dofinansowano ze środków
 Ministra Kultury
 i Dziedzictwa Narodowego:

Partnerzy:

Patronaty medialne:

